

ΕΝΤΥΠΟ ΚΛΕΙΣΤΟ ΑΡ. ΑΔΕΙΑΣ 1992 ΚΕΜΠΙΑ - ΚΩΔΙΚΟΣ 2532

Η ΚΟΥΚΟΥΒΙΣΤΑ

Δελτίο Επικοινωνίας Μελών Συνδέσμου Καλοσκοπιτών Παρνασσίδας "Η ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΣ"

Ιδιοκτήτης - Εκδότης:

ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΚΑΛΟΣΚΟΠΙΤΩΝ ΠΑΡΝΑΣΣΙΔΑΣ "Η ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΣ"

Δ/ση Γραφείου: Πειραιώς 4 • Αθήνα • 104 31 • τηλ.: 210.52.38.158 • ΚΩΔΙΚΟΣ 2532 • www.kaloskopi.gr

(Υπεύθυνος σύμφωνα με το Νόμο: το εκάστοτε Διοικητικό Συμβούλιο)

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Ε' • ΧΡΟΝΟΣ 32ος • ΤΕΥΧΟΣ 145 • ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ – ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2007

Η ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΤΟΥ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΥ 2008

Όπως το θέλει η παράδοση του Συνδέσμου μας και για να ενισχύσουμε τους σκοπούς του, εκδίδουμε κάθε χρόνο το ετήσιο ημερολόγιο το οποίο έχει γίνει με αγάπη και έχει φωτογραφίες από τη μαθητική ζωή των παιδιών του χωριού μας κατά τη μεταπολεμική περίοδο καθώς και τους δασκάλους που

Όλοι έχουμε να πούμε ένα καλό λόγο για τους δασκάλους, που έδωσαν οράματα στα παιδιά μας για μια καλύτερη ζωή.

υπηρέτησαν σ' αυτό. Είναι κρίμα που δεν υπάρχει καθόλου φωτογραφικό υλικό απο την περίοδο της κατοχής και κυρίως δεν υπάρχει καμιά φωτογραφία απο τους καπνούς και τις φλόγες που κατέκαψαν τα σπίτια μας όταν αυτά πυρπολήθηκαν απο τα γερμανικά στρα-

την αξιοπρέπεια και το θάρρος και με σφιγμένη την καρδιά στη δεκαετία του 50 ριχτήκαμε στη δουλειά και ήμασταν έτοιμοι για μια άνοιξη δημιουργίας. Τότε η ζωή ήλθε ξανά στο χωριό. Σε τούτο συνετέλεσε σημαντικά η παρουσία νέων δασκάλων οι οποίοι γεμάτοι ελ-

τεύματα, ούτε είχαμε τα μέσα να καταγράψουμε τις τραγικές στιγμές από τις καταδίωξεις που είχαμε υποστεί όταν για να επιζήσουμε πέραναμε τους δρόμους φορτωμένοι με ό,τι μπορούσαμε και φτάναμε κυνηγημένοι μέχρι τα Βαρδούσια. Ευτυχώς οι στερήσεις και η εξαθλίωση δεν έσβησαν

★ *Καλή Χριστούγεννα*
Καλή Χρονιά ★

πίδες εργάστηκαν με όρεξη και το αποτέλεσμα της εργασίας τους φαίνεται στις μοναδικές φωτογραφίες που συμπεριλάβαμε στο φετινό μας ημερολόγιο. Είναι οι φωτογραφίες που μιλούν για το χωριό και τα οράματα που μετέδωσαν οι δάσκαλοι στα παιδιά εκείνης της περιόδου.

Την Κυριακή 9 Δεκεμβρίου, στην ευρύχωρη αίθουσα του ξενοδοχείου Ακροπόλ (Ομόνοια) παρουσιάσαμε το ημερολόγιό μας παρουσία πολλών χωριανών αλλά και κυρίως των τότε μαθητών. Παράλληλα μας τίμησαν με την παρουσία τους οι δάσκαλοι εκείνης της εποχής, Γεώργιος και Κατίνα Σπαθιά, ο Θέμης Χομορίτης, ο Αθαν. Γαλώνης. Απουσίαζε βέβαια ο μεγάλος εργάτης εκείνης της εποχής, Γεώργιος Χασιακός που πρόσφατα τον χάσαμε. Ήταν μία συγκινητική και πετυχημένη εκδήλωση.

Η πρόεδρος του Συνδέσμου **κα Βούλα Γρηγορούλου** έλαβε το λόγο:

Αγαπητοί συγχωριανοί και φίλοι καλησπέρα σας

Καλώς ορίσατε στην αποψινή μας συνάντηση

Αγαπητοί μας δάσκαλοι κ. Γιώργο Σπαθιά, κα Κατίνα Σπαθιά, κο Θανάση Γαλώνη, κε Θέμη Χομορίτη, σας ευχαριστούμε που είστε μαζί μας.

Σκοπός του Συνδέσμου μας είναι να κρατάμε ζωντανούς τους δεσμούς μεταξύ μας και τούτο το πετυχαίνουμε με την έκδοση της εφημερίδας μας, τη Γενική Συνέλευση., το χορό μας, τις διάφορες πολιτιστικές εκδηλώσεις στο χωριό και με συναντήσεις σαν την αποψινή.

Κάθε χρόνο όταν μπαίνει ο Ιούνιος μήνας, αρχίζουμε τις σκέψεις, τις προτάσεις και της συζητήσεις ποιο θα είναι το θέμα του ημερολογίου του επομένου έτους. Θέμα πιστέψτε μας, δύσκολο.

Τα μέχρι σήμερα ημερολόγια που έχει εκδόσει ο Σύνδεσμος, χαρακτηρίστηκαν από πολλούς συλλεκτικά, γιατί δεν είναι απλά ημερολόγια να γράφουν μόνο ημερομηνίες και γιορτές, αλλά περιέχουν σπάνιο φωτογραφικό υλικό από τη ζωή των συγχωριανών μας των περασμένων ετών.

Φέτος λοιπόν, κουβέντα στην κουβέντα, έφτασε ο Αύγουστος μήνας και βρισκόμαστε όλοι στο χωριό κουβεντιάζοντας τις ιδέες

μας υποστηρίξαμε όλοι την πρόταση του Λάμπρου Αχλαδά.

Το ημερολόγιο του 2008 θα είναι αφιερωμένο στα μαθητικά χρόνια των μεταπολεμικών Κουκουβιστιανών παιδιών και στους δασκάλους που δίδαξαν αυτά τα παιδιά όχι μόνο γραφή και ανάγνωση, αλλά ήθος, τιμιότητα, τάξη και πειθαρχία.

Ζητήσαμε την βοήθειά σας, ψάξατε εσείς, ψάξαμε κι εμείς και βρήκαμε όλοι φωτογραφικό υλικό από την μαθητική ζωή των παιδιών που όταν πήγαιναν στο Δημοτικό ή και στο Γυμνάσιο ακόμα φορούσαν ντρίλινο τριμμένο παντελόνι, παπούτσια από δεύτερο ή τρίτο χέρι και στον ώμο κουβαλούσαν το τράστο με μία φλέγκα από το καρβέλι της χρυσοχέρας μάνας για να το φάνε μαζί με το γάλα που τους ετοίμαζε η σχολική μαγειρίσσα, η θεία Ειρήνη Λίτσου, την πλάκα, το κοντύλι, το κουτσουράκι για τη σόμπα και την θέλησή τους να μάθουν γράμματα, ν' ανοίξουν τα μάτια τους, όπως έλεγαν οι γονείς τους, για μία καλλίτερη ζωή πέρα από τα όρια της Καλοσκοπής.

Και το πετύχανε.

Οι βασικοί συντελεστές ήταν οι εκπαιδευτικοί που υπηρέτησαν στο δημοτικό σχολείο της Καλοσκοπής και άφησαν όλοι τους πίσω της καλύτερες εντυπώσεις.

*Ο πρώτος μεταπολεμικός δάσκαλος που υπηρέτησε στο χωριό τα έτη 1950-1956 ήταν ο αείμνηστος πλέον συγχωριανός μας **Γιώργος Χασιακός** και η σύζυγός του **Τασία**.*

Ένας δάσκαλος που λάτρεψε τον τόπο που τον γέννησε και τον ανάθρεψε και ο ίδιος του ανταπέδωσε τον πλούτο της γνώσης του και την ψυχή του.

Στο μήνα Φεβρουάριο στο ημερολόγιο βλέπουμε μία χαρακτηριστική εικόνα της σχολικής ζωής, το δάσκαλο να στέκεται στα σκαλιά του σχολείου μαζί με τους μαθητές του, τους σημερινούς 70άρηδες να κρατούν το κύπελο με το πρωινό της θείας Ειρήνης.

*Στην συνέχεια υπηρέτησαν οι δάσκαλοι **Γιώργος Σπαθιάς και Κατίνα Σπαθιά**. Τα παιδιά μαθαίνουν παραδοσιακούς χορούς, κάνουν γυμναστικές επιδείξεις, παρελαύνουν καμαρώνοντας μπροστά στους γονείς τους, γιατί ο δάσκαλος τους καλεί στην πλατεία.*

Και εκείνες οι ωραίες εποχές ο λόγος του παπά, του προέδρου και προ παντός του δα-

σκάλου, ήταν νόμος.

Το ζεύγος Σπαθιά παίρνει μετάθεση, διορίζεται ο **Αθανάσιος Γαλώνης** συνεχίζοντας το έργο των προκατόχων του.

Ακολουθούν οι: **Θέμης Χομορίτης, Χριστόφορος Σιώρης, Νώτα Σιώρη, Ιωσήφ Μιχαηλίδης, Γιώργος Ανάγνου, Μπάμπης Τσέλος**, όλοι προσφέροντας την ψυχή τους σ' αυτά τα παιδιά της Καλοσκοπής.

Διδάσκουν όλη την ύλη της σχολικής χρονιάς όχι μόνο μέσα στις δύο αίθουσες του σχολικού κτηρίου, αλλά και έξω στους περιπάτους, στα αξιοθέατα του χωριού Αγία Τριάδα, Κεφαλόβρυσο, Κακοτράχη. Στο μήνα Οκτώβριο του ημερολογίου το σχολείο της Καλοσκοπής ανταμώνεται με το σχολείο της Κάνιανης σε ημερήσια εκδρομή στην Αγία Τριάδα. Ο τότε δάσκαλος της Κάνιανης και συγχωριανός μας Νικηφόρος Ζούγρος έχει φωτογραφική μηχανή και κρατάει ζωντανή αυτή την συνάντηση.

Κάθε μήνας του ημερολογίου μας είναι μία ανάμνηση από εκείνες τις εποχές.

Μετά την προσφώνηση της προέδρου, το λόγο πήρε ο κ. Γεώργιος Σπαθιάς:

Κυρία πρόεδρος, κύριοι σύμβουλοι του Δ.Σ. του Συνδέσμου Καλοσκοπιτών, ευχαριστούμε για την τιμή που μας κάνατε να μας καλέσετε σ' αυτή την υπέροχη εκδήλωση που οργανώσατε.

Ελικρινά, όταν είμαστε ανάμεσά σας, νιώθουμε μια ζεστασιά, μια ευχαρίστηση, μια φιλική και φιλόξενη διάθεση από μέρους σας, που έρχεται από το παρελθόν.

Είδαμε απόψε ανθρώπους που είχαμε καιρό να δούμε. Ανάμεσά τους και πολλούς μαθητές μας. Είδαμε ανθρώπους με τους οποίους συμβιώσαμε για μια επταετία, από το 1959 μέχρι το 1966. Ζήσαμε μονοιασμένα κι αγαπημένα σαν καλοί συγχωριανοί. Τα μοιραστήκαμε όλα, και χαρές και λύπες.

Συνεργαστήκαμε αρμονικά για το καλό του χωριού γενικότερα και του σχολείου εμείς ειδικότερα. Ο καθένας μας πρόσφερε από τη σκοπιά του, ό,τι μπόρεσε.

Τα χρόνια ήταν δύσκολα. Τα αποκαϊδία τα πολέμου και του ολέθριου εμφύλιου σπαραγμού λίγα χρόνια πριν είχαν σβήσει. Οι ελλείψεις ήταν πολλές. Οικονομική δυσπραγία, φωτισμός με τη λάμπα του πετρελαίου και το νερό έξω από τα σπίτια ακόμη. Ευτυχώς, εί-

Το εξώφυλλο του φετεινού ημερολογίου 2008.

χαμε μια στοιχειώδη συγκοινωνία με κείνα τα φορτοταξί, των ορεινών καταδρομών, θα λέγαμε, που, μέσα από κακοτράχαλους χωματόδρομους μπορούσαν να μεταφέρουν ανθρώπους και πράγματα. Απ' αυτά τα αυτοκίνητα είχε ένα το κάθε χωριό της ορεινής Παρνασσίδας. Της Καλοσκοπής έκανε την εβδομάδα ένα δρομολόγιο στην Αθήνα, ένα στη Λαμία και ένα στην Άμφισσα. Για κείνα τα χρόνια ήταν το καλύτερο που μπορούσε να γίνει στον τομέα αυτό.

Μ' αυτά τα αυτοκίνητα και τη συγκοινωνία που μας εξασφάλιζαν, δεν νιώθαμε αποκλεισμένοι και απομονωμένοι. Και σε κακές ώρες είχαμε το μέσον να καταφύγουμε στο γιατρό ή στο νοσοκομείο. Στις περιπτώσεις που είχε χιόνι πολύ και δε μπορούσε το αυτοκίνητο να κινηθεί, από το κοινοτικό τηλέφωνο επικοινωνούσαμε με το νοσοκομείο της Άμφισσας ή της Λαμίας, και παίρναμε οδηγίες περί του πρακτέου για τον ασθενή μας. Οι επικοινωνή-

Μάθημα στ' Αδάμ τ' αλών'.

Φωτογραφία με φόντο τη Βίγλα και το Καρβουνόρεμα.

νίες αυτές πολλές φορές επαναλαμβάνονταν μέσα στην ημέρα ή τη νύχτα όταν ο ασθενής παρουσίαζε νέα προβλήματα. Παρ' όλα αυτά το χωριό προόδευε σταθερά με την προσπάθεια του κάθε κατοίκου για το σπίτι του, του Κοινοτικού Συμβουλίου για το χωριό σε έργα υποδομής.

Για τα ζητήματα του χωριού γενικά που αφορούσαν είτε την κοινοτική δράση, είτε την εκκλησιαστική και σχολική λειτουργία υπήρχε πάντοτε ένας μεγάλος συμπαραστάτης κι αυτός ήταν ο Σύνδεσμος Καλοσκοπιτών. Δεν υπήρξε πρόβλημα του χωριού που να μου καλύφτηκε στα πλαίσια πάντοτε του δυνατού και λογικού. Η συμπάρασταση του Συνδέσμου ήταν και **ηθική & υλική**.

Οι αναφερθώ ειδικότερα στην προσφορά προς το σχολείο, που γνωρίζω καλύτερα. Δε μας έλειπε τίποτα από εποπτικά και άλλα μέσα διδασκαλίας. Εάν καθ' οδόν διαπιστώναμε μια έλλειψη ο Σύνδεσμος αμέσως μας την κάλυπτε, κι έτσι το σχολείο μας δεν είχε κανένα πρόβλημα λειτουργίας.

Όταν από το 1962, αν θυμάμαι καλά, λειτούργησαν τα μαθητικά συσσίτια, ο Σύνδεσμός μας βοήθησε να κατασκευάσουμε μαγειρείο, να προμηθευτούμε σκεύη μαγειρικής και εστίασης καθώς και τραπεζοκαθίσματα

για να τρώνε τα παιδιά ανθρώπινα.

Και μια και είμαστε στα συσσίτια θα ήταν παράλειψη να μην αναφερθώ στο **Γιάννη Ράπτη** που μας προσέφερε αφιλοκερδώς μια ωραία αίθουσα του σπιτιού του, που είναι δίπλα από το σχολείο που το χρησιμοποιούσαμε σαν εστιατόριο.

Επίσης πρέπει ν' αναφερθώ και στον ακάματο, το φωτισμένο, τον πολυδιαβασμένο και πολυμαθή αείμνηστο δάσκαλο **Γιάννη Λαίο**, όχι μόνο γιατί υπηρέτησε στο σχολείο Καλοσκοπής επί είκοσι πέντε ολόκληρα χρόνια αλλά και γιατί δε το ξέχασε και στα κατοπινά του χρόνια. Πάντα ήταν στο πλευρό μας για οποιοδήποτε θέμα. Τα περισσότερα βιβλία της βιβλιοθήκης του σχολείου είναι από δώ-

κές του προσφορές.

Ένα πρόσωπο της εποχής που θα αναφέρω ακόμη είναι ο αείμνηστος γιατρός **Ηλίας Κατσανιώτης**. Με τις γνωριμίες του εξασφάλισε τα χρήματα για την αλλαγή των κεραμιδιών της στέγης του σχολείου. Με ειδικά του χρήματα κτίστηκαν οι κερκίδες σε παράλληλη θέση με το σχολείο.

Από αυτά τα λίγα που ανέφερα ως εδώ συνάγεται ότι **είστε μια πάστα ανθρώπων με μια κουλτούρα και μια ψυχосύνθεση μοναδική που σας χαρακτηρίζει και σας ξεχωρίζει**.

Σ' αυτό, κατά την άποψή μου, συνετέλεσαν από τη μια μεριά η μόρφωση και η παιδεία πολλών ανθρώπων σας, από τα παλιά χρόνια, που ένα μέρος αυτών των προσόντων μυστηριωδώς διαχύθηκαν στο είναι όλων σας, και από την άλλη ο ξενιτεμός αρκετών Καλοσκοπιτών στην ημεδαπή και αλλοδαπή για την κατάκτηση καλύτερης ζωής που καλλιέργησε την κοινωνική μόρφωση, την αλληλεγγύη και το νόστο για την Ιθάκη, αρετές που επίσης σας μπόλιασαν όλους.

Δεν είναι τυχαίο, στα χρόνια τα δικά μας αποφοιτούσαν από το σχολείο οκτώ με δέκα παιδιά το χρόνο και το φθινόπωρο εξαφανίζονταν όλοι. Απ' αυτά άλλα πήγαιναν στο Γυμνάσιο της Άμφισσας με τη στήριξη των γο-

νέων τους και άλλα έβρισκαν προστασία σε συγγενείς και φίλους της ημεδαπής ξενιτιάς. Εκεί βοηθούσαν σε καμιά δουλειά και ταυτόχρονα πήγαιναν στο σχολείο για γράμματα ή στο μάστορα για εκμάθηση μιας τέχνης. Όλα αυτά που είπα προηγούμενα έχουν περάσει στο DNA σας και κληροδοτούνται από γενιά σε γενιά.

Αλλιώς πώς να εξηγηθεί μέσα σ' αυτή την εποχή του μηδενισμού των αξιών και της μοναξιάς που δημιουργεί η μ' οποιονδήποτε τρόπο κατάκτηση της ύλης για την κάλυψη πολλές φορές ανύπαρκτων αναγκών, εσείς να έχετε ένα Σύλλογο τόσο δραστηριοποιημένο και τόσο πλαισιωμένο, που δρα όπως εκείνα τα χρόνια. Και το πιο αξιοθαύμαστο είναι ότι στο Σύλλογο δραστηριοποιούνται και νέοι άνθρωποι που δεν είχαν γεννηθεί στην Καλοσκοπή ή δεν είναι καλοσκοπίτες και από τους δύο γονείς. Και το σπουδαιότερο είναι ότι στο Σύλλογο δραστηριοποιούνται και άτομα που εξ αγχιστείας είναι Καλοσκοπίτες. Πώς τα καταφέρνετε και **αφομοιώνεστε τόσο πολύ; Μπράβο σας.**

Ένα άλλο προτέρημα σας πάλι είναι ότι τα καταφέρνετε τις περισσότερες φορές να κάνετε σύνθεση και στη συνέχεια έργο τις διαφονίες ή της ασυμφωνίες σας. Να κάνει φιλία τις διαφορές σας ακόμα και τις συγκρούσεις. και κάτι ακόμα, το συναγωνισμό σας και τον ανταγωνισμό σας πολλές φορές να τον μετατρέπετε σε δημιουργική άμιλλα! Να λοιπόν γιατί τραβάτε μπροστά ενωμένοι!

Αν δεν ήσαστε αυτά που είστε δε θα κάνατε με τόση συμμετοχή την αποψινή σύναξη με πρόταγμα την παρουσίαση του ημερολογίου του Συνδέσμου για το έτος 2008 με θέμα το σχολείο της Καλοσκοπής.

Η ιστορία αυτού του σχολείου έρχεται από τα πολύ παλιά χρόνια.

Παρ' ότι ενδιαφέρθηκαν, οι πληροφορίες μου είναι ελάχιστες. Για κείνο που είμαι βέβαιος και έχω με έκπληξη διαπιστώσει είναι ότι από το σχολείο αυτό αποφοίτησαν μαθητές που διέπρεψαν σαν επιστήμονες, σαν στελέχη της δημόσιας διοίκησης, σαν επιχειρηματίες στην ημεδαπή και αλλοδαπή και σαν επαγγελματίες.

Νομίζω ότι αυτοί ενσαρκώνουν και το μεγαλύτερο μέρος της ιστορίας τούτης. Το σχολείο αυτό στο οποίο εσείς σήμερα απο-

τίεται φόρο τιμής και ευγνωμοσύνης δεν υπάρχει πλέον στα χαρτιά, λόγω της εσωτερικής προπαντός μετανάστευσης και της υπογεννητικότητας που μαστίζει τον τόπο μας.

Η αποψινή σας εκδήλωση δείχνει ότι το σχολείο στην ουσία δεν πέθανε. Όχι. Ζει στις καρδιές μας και θα ζει όσο θα ζούμε εμείς σαν μαθητές μεν μάθαμε γράμματα μέσα σ' αυτό, σαν δάσκαλοι δε κάναμε το κατάθεση ψυχής, θα έλεγα, όσο μπόρεσε ο καθένας μας, για την προαγωγή και προκοπή των παιδιών που μας εμπιστεύτηκε η πολιτεία χωρίς να υπολογίζουμε τις αντιξοότητες που αντιμετωπίζαμε και το γλίσχρο μισθό που παίρναμε.

Πάντως το πέτρινο κουφάρι του, το κάστρο του θα έλεγα, του σχολείου θα στέκεται εκεί στη μέση του χωριού όρθιο, στητό, βουβό και άλαλο και θ' αγναντεύει. Και όταν φύγει από τη ζωή και ο τελευταίος μαθητής του, θα γίνει παράδοση, θα γίνει θρύλος.

Ακούω τη γιαγιά του μέλλοντος, που θα περνά με το εγγόνι της απ' έξω και κείνο θα ρωτά τι είναι εδώ γιαγιά, να του απαντά: εδώ παιδί μου μια φορά κι έναν καιρό...

ΑΠΟ ΤΗ ΔΡΑΣΗ ΤΟΥ ΤΟΠΙΚΟΥ ΜΑΣ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

Το τρίμηνο που μας πέρασε ο πρόεδρος και τα μέλη του τοπικού μας Συμβουλίου ασχολήθηκαν με τις λεπτομέρειες ολοκλήρωσης του έργου του νέου Δημοτικού μας Καταστήματος, ο φάκελος του οποίου με πρόταση για εκμίσθωση διαβιβάστηκε στο Δήμαρχο για έγκριση και ανάρτηση της σχετικής διακήρυξης.

Παρά τις ανωμαλίες του καιρού τα έργα δεν σταμάτησαν. Έγινε επίστρωση με ασφαλτόστρωση του χώρου κάτω από την πλατεία του Αγ. Γεωργίου Καλοσκοπής καθώς και του δρόμου προς την Παναγία μέχρι και το σπίτι του Παντελή Τσούτσουρα (Τσιγείκα). Επιπλέον, έγινε το αυλάκι μπροστά στο σπίτι του Μοναχογιού (για να σταματάει ο πάγος που δημιουργείται τους χειμερινούς μήνες) και διαμορφώθηκε ο χώρος στην Κακοτράχη (διασταύρωση προς Αγιαννάκη).

Έγιναν προτάσεις προς το Δήμο σε επανειλημμένες συνεδριάσεις αποφάσισαν για διάφορα θέματα ήτοι:

- Για εκτελεστέα έργα και προϋπολογισμός του 2008 (απόφαση 10/2007)
- Για εκμίσθωση Δημοτικού Καταστήματος Δ.Δ. Καλοσκοπής (απόφαση 08/2007)
- Για εκμίσθωση βοσκοτόπων και καθαρισμός βοσκήσιμης έκτασης σε κτηνοτρόφους (αποφ. 11/2007)
- Για να μη γίνει αύξηση και να παραμείνουν ως έχουν τα πάγια τέλη ύδρευσης, άρδευσης, βοσκής, τελών εκταφής (αποφ. 12/07)
- Απαντήσεις σε αιτήσεις δημοτών μας (αποφ. 9/2007)

ΛΕΙΤΟΥΡΓΟΥΝ ΚΑΙ ΤΟ ΧΕΙΜΩΝΑ

Όλοι φέτος δείχνουν ευχαριστημένοι γιατί ντόπιοι και επισκέπτες θα έχουν πολλά σημεία συνάντησης. Το χειμώνα θα παραμείνουν ανοικτά και θα μας εξυπηρετούν δύο καταστήματα - οινομαγειρεία και δύο ξενώνες.

Με αυτόν τον τρόπο θα μένει ζωντανό το χωριό και οι επισκέπτες θα βρίσκουν ζεστά στέκια να διαμείνουν και ωραία φαγητά που μαγειρεύονται με αγνά προϊόντα της περιοχής, τα οποία πάντα προσφέρονται σε άφθονες μερίδες. Αυτοί είναι: στο κέντρο του χωριού **ο ξενώνας της Γιούλας** τηλ. 6948349647, στην Αγία Τριάδα το ξενοδοχείο **Vista**, τηλ.22310-82962-3, το οινομαγειρείο του Δημ. Τσίγα, τηλ,22650 - 61239, και η «**Κιθωτός**» του Κ. Παντελάκη τηλ. 22650 - 61096.

ΕΝΑ ΑΠΑΡΑΙΤΗΤΟ ΣΤΕΓΑΣΤΡΟ

Το Δ.Σ. του Συνδέσμου μας θέλοντας να προστατεύσει τούς συντοπίτες μας από τον ήλιο και τη βροχή, όταν περιμένουν το λεωφορείο ή όταν τηλεφωνούν στον θάλαμο του ΟΤΕ, αποφάσισε και ανέλαβε τη δαπάνη της κατασκευής κεραμοσκεπούς στεγάστρου μπροστά στο χώρο του Κοινοτικού μας γραφείου. Το στέγαστρο είναι ήδη έτοιμο. Έτσι ο οβολός μας πιάνει τόπο.

ΠΛΗΡΩΜΗ ΣΥΝΤΑΞΕΩΝ Ο.Γ.Α.

Νέος τρόπος καθιερώθηκε για την πληρωμή των συντάξεων του Ο.Γ.Α. Ύστερα από σύμβαση που υπεγράφη μεταξύ του Ο.Γ.Α. και της Αγροτικής Τράπεζας οι δικαιούχοι μπορούν να εισπράξουν τη σύνταξη μέσω των Ταμείων της Αγροτικής Τράπεζας αφού προηγουμένως υποβάλλουν σχετική αίτηση - δήλωση.

*Ό,τι απέμεινε από το σπίτι του Μιτσιλή.
Κάποτε στέγαζε την οικογένεια και τα ζώα της*

Από την Κοινωνική μας Ζωή

ΠΕΝΘΗ

(Αληθινή συμφορά βρήκε το χωριό μας με τις πολλές αποδημίες συμπολιτών μας. Πράγματι φτωχαίνουμε όταν φεύγουν εκείνοι που πορεύτηκαν στη ζωή με ευπρέπεια, εντιμότητα και καλοσύνη).

**ΤΑΞΙΑΡΧΗΣ ΠΑΝ. ΚΟΛΜΙΑΣ
(1926-2007)**

*Εκεί που τελειώνει το χώμα
αρχίζει ο ουρανός
εκεί που τελειώνει ο ουρανός
αρχίζει η θλίψη.
Γιάννης Ρίτσος*

Η απρόσμενη αναχώρηση του εκλεκτού χωριανού μας Ταξιάρχη Π. Κόλλια, είναι σημαντική απώλεια για την παροικία μας καθώς και για το Ελληνικό Θέατρο. Όλοι μας τον είχαμε γνωρίσει και συναναστραφεί και όλοι μας είχαμε αναγνωρίσει τη βροντερή φωνή του την ώρα της απαγγελίας.

Από το γενέθλιο τόπο μας δεν αποκόπηκε ποτέ και τον είχαμε κοντά μας μέχρι τις τελευταίες ημέρες του περασμένου Αυγούστου.

Υψηλόκορμος, Κουκουβιστιανός, έξοχος ηθοποιός, στοχαστής, αγωνίστηκε με σύνεση, σε-

μνότητα και ήθος μέχρι το τέλος της ζωής του.

Ήταν 81 ετών. Έσβησε την Παρασκευή 8 Οκτωβρίου έπειτα από καρδιακή προσβολή που υπέστη στο νοσοκομείο Σωτηρία. Από το γάμο του με την αγαπημένη του Μύρτα Πολύζου απέκτησε δυο παιδιά, το μεταφραστή Στέφανο, και την αρχαιολόγο Ερωφίλη που του χάρισε δυο εγγόνια, το δεύτερο μάλιστα εγγονάκι, πρόλαβε και το φίλησε διότι γεννήθηκε λίγες ημέρες πριν το θάνατό του.

Στην εφημερίδα μας ο καταξιωμένος ηθοποιός πρόσφερε με τα ωραία κείμενα που δημοσιεύσαμε στα τεύχη 113-117 με θέμα «ΛΑΪΚΑ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΑ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΜΑΣ», μοναδικές πηγές άντλησης πληροφοριών από το λαϊκό μας πολιτισμό. Ο Σύνδεσμος μας επί χρόνια ετίμησε τα φωτεινά ονόματα του Χρήστου Μαλεβίτση, Γιώργου Κόλλια, Γιώργου Χασιακού η δε Αυγουστιάτικη βραδιά πολιτισμού της 10.8.1996 ήταν αφιερωμένη στην προσωπικότητα τον οποίου παρουσίασε ο τότε Πρόεδρος, Αθαν. Μαλεβίτσης.

Στο Φοίβο Ταξιάρχη

Σκιάς όναρ άνθρωπος (Πίνδαρος)

Περπατήσαμε από τα παιδικά μας χρόνια σε τούτο τ' όνειρο που λέγεται Ζωή, πολλές φορές στο ίδιο μονοπάτι κι άλλες πάλι σε ξεχωριστά, με σκαμπανεβάσματα, με εμμονές, φυλακισμένοι σε στερεότυπα και ιδεοληψίες. Δε θα μάθουμε ποτέ ποιός ήταν στην «Αλήθεια» και ποιός όχι.

Ένας κοινός μας φίλος δογματίσε πως είμαστε, όσο ζούμε,

ναυαγοί των λέξεων, για να καταλήξουμε όλοι μας οριστικά ως ναυαγοί της ζωής στα αζήτητα της ιστορίας.

Κι' όμως, για μας τους δυό, η Θητεία μας στον «Πλάτανο», να φυλάμε τάχα, τα καλαμπόκια απ' τους ασβούς, τότε στα νιάτα μας, μας έφερε τον Μεγάλο Ξυπνημό. Εσύ παραμυθάς ονοματίζοντας τα πράγματα κι εγώ να ακολουθώ. Τότε που (με τα λόγια του ποιητή), όλος ο κόσμος έλαμπε σα μια νεροσταγόνα πρωί, στα πόδια του βουνού. Τότε που ήταν όλα φώς για μας κι ας βάραινε η πείνα, η κατοχή, η ανέχεια. Τότε.

Κι ύστερα, ήρθε για σένα πλούσια, η ώρα της συγκομιδής. Υποδύθηκες ρόλους μοναδικούς επάξια κι εισέπραξες επαίνους και κριτικές, σ' Ελλάδα και εξωτερικό.

Με την προσωδιακή σου ικανότητα εκφοράς του λόγου, με μέταλλο φωνής μοναδικό (το καθαυτό σου σήμα στην εγκόσμια παρουσία σου) άφησες τα ίχνη σου χαραγμένα σε ό,τι καταπιάστηκες. Δεν χρειάστηκες ποτέ υπερβατική θεμελίωση της ύπαρξης σου. Τη δαπάνησες αφειδώλευτα, με περίσσεια αξιοπρέπεια, σε αγώνες, για κοινωνική δικαιοσύνη, στρατευμένος μέχρι τέλους.

Κι ήσουν πανώριος, με την λεβέντικη κορμιοστασιά, ίδιος Απόλλωνας, που πήρες και τ' όνομα του.

Και τώρα;;;

Τώρα μια χούφτα χώμα!!!

Εδώ η άγνοιά μας είναι αμετάθετη, αλλά ΑΜΕΤΑΘΕΤΗ είναι, γι' αυτό το λόγο και η οδύνη μας.

Φοίβε Ταξιάρχη, αγαπημένε, καλό κατευόδιο.

Ι.Λ. Κουφός

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΝ. ΧΑΣΙΑΚΟΣ
(1924 - 2007)

Στα 83 του χρόνια, απεβίωσε ο Γεωργιος Αν. Χασιακός, στις 29 Οκτωβρίου, μια προσωπικότητα που προσέφερε πολλά στο χωριό μας.

Ο Γιώργος ήταν δάσκαλος. Και αγαπούσε τη δουλειά του. Δεν μετέδιδε απλώς γνώσεις αλλά με την επίσης δασκάλα σύζυγο του, την αγαπημένη μας Τασία (Αναστασία Μαυρογιώργη απο τα Κύθηρα), έμαθαν όχι μόνο γράμματα στα παιδιά αλλά και κοντά σ'αυτά τους χωριανούς πως να τρώνε, να πλένονται, πως να ζούν. Η παρουσία τους για το χωριό ήταν μεγάλης σημασίας. Πολλά έργα έχουν τη σφραγίδα τους. Ενδεικτικά αναφέρουμε τη συνεργασία που είχαν με τους χωριανούς μας των Αθηνών και συνέβαλαν με όλες τους τις δυνάμεις στην ανέγερση της εκκλησίας του πολιούχου μας Αγ. Γεωργίου.

Παράλληλα ο μεταστάς ήταν και συγγραφέας. Ασχολήθηκε με τη λαογραφία της Ρούμελης και τη Ρουμελιώτικη ιστορία και γλώσσα, ιδιαίτερα μάλιστα της Κουκουβίστας, την ιστορία της οποίας και έκανε γνωστή.

Έγραψε περισσότερα απο 12 βιβλία και δημοσίευσε πολλά άρθρα σε εφημερίδες και περιοδικά, ενώ αρκετό έργο του έχει μείνει ανέκδοτο. Για το βιβλίο του με την ιστορία και λαογραφία της Κουκουβίστας, τιμήθηκε με έπαινο απο την Ακαδημία Αθηνών.

Η νεκρώσιμη ακολουθία εψά-

λη στο κοιμητήριο Ζωγράφου όπου και το μνημόσυνο στις 2.12.2007 τον τελευταίο χαιρετισμό απηύθυνε ο γιός του **Τάσος**, καθηγητής πανεπιστημίου στο Long Beach, Λος Άντζελες όπου διετέλεσε και πρύτανης, με τα ακόλουθα λόγια:

Αγαπημένοι μας συγγενείς και φίλοι :

Συγκεντρωθήκαμε σήμερα εδώ, για να αποχαιρετίσουμε έναν αγαπημένο και ξεχωριστό άνθρωπο, τον Γιώργο Χασιακό, που ξεκινά για το μεγάλο ταξίδι.

*Αν με ρωτούσε κανείς να περιγράψω τον πατέρα μου με μία μόνο λέξη, όσο αυτό είναι βέβαια δυνατό, θα διάλεγα τη λέξη **Μαχητής**.*

Ο Γιώργος Χασιακός υπήρξε σ'όλη του την ζωή ένας μαχητής, που αγωνίζονταν με πάθος για όλα όσα πίστευε, για όλα όσα είχε ιερά, για την οικογένειά του, για τον τόπο του, για τη ζωή του την ίδια. Και έβγαινε νικητής.

Πριν από τρεις μέρες, όταν καταλάβαμε ότι το τέλος είναι κοντά, ο μικρός μου γιός μου είπε ότι θα προσευχηθεί για τον παπού του, για να γίνει κάποιο θαύμα. Και του απάντησα ότι το θαύμα είχε ήδη γίνει. Το θαύμα έγινε πριν 25 χρόνια, του είπα, όταν ο παπούς σου βαριά άρρωστος πάλαιψε για τη ζωή του. Πάλεψε πολύ, πάλαιψε δυνατά, και βγήκε νικητής. Μέσα σ'αυτά τα 25 χρόνια ευτύχησε να γίνει παπούς, κι'όχι μόνο μία αλλά πέντε φορές. Ευτύχησε να δει τα αγαπημένα του εγγόνια, τη Μαριάνθη, την Αναστασία, τον Γιώργο, τον Αλέξανδρο, τον Παναγιώτη. Ευτύχησε τις τελευταίες του μέρες να δει, με περηφάνεια, τη μεγάλη του εγγονή να αρχίζει την καριέρα της σαν φοιτήτρια στο πανεπιστήμιο. Ευτύχησε να δει το όνομά του να συνεχίζει στο πρόσωπο του εγγονού του, του μικρού Γιώργου.

Το θαύμα, του είπα, έγινε πριν από 60 χρόνια, όταν μέσα στη δίνη

του εμφυλίου, ο αλληλοσπαραγμός άγγιξε το νήμα της ζωής του. Το άγγιξε αλλά δεν κατάφερε να το κόψει. Καί μέσα σ'αυτά το 60 χρόνια ευτύχησε να γνωρίσει τη σύντροφο της ζωής του, την αγαπημένη του Τασία, πού για 55 χρόνια στάθηκε κοντά του, στις χαρές και στις δυσκολίες, τον στήριξε, τον οδήγησε, τον συμπλήρωσε. Χωρίς αυτή, ο Γιώργος θα ήταν μισός.

*Αν με ρωτούσε κανείς να περιγράψω τον πατέρα μου με μία δεύτερη λέξη, αυτή θα ήταν η λέξη **Δάσκαλος**, κι'αυτό όχι μόνο γιατί ήταν δάσκαλος στο επάγγελμα.*

*Θυμάμαι όταν ήμουν πολύ μικρός, ο πατέρας μου εργαζόταν ακατάπαυστα αφιερώνοντας όλες τις ελεύθερες ώρες του στη συγγραφή του πρώτου βιβλίου του, με υποψήφιο, τότε, τίτλο "**Ταξιδεύοντας στην Παρνασσίδα**". Μερικές φορές με έπαιρνε μαζί στα διάφορα ταξίδια του στα χωριά της αγαπημένης του Παρνασσίδας, όπου μάζευε στοιχεία για να εμπλουτίσει το βιβλίο. Σ'ένα από τα ταξίδια αυτά, κάποιος με ρώτησε "**Τι δουλειά κάνει ο πατέρας σου**", και του απάντησα ότι "**ο πατέρας μου ταξιδεύει στην Παρνασσίδα**".*

*Χρόνια αργότερα, επισκεύθηκα στην Καλιφόρνια την βιβλιοθήκη της πόλης του Λος Άντζελες. Είναι μία τεράστια βιβλιοθήκη, πού περιέχει μερικά εκατομμύρια τόμους βιβλίων. Όπως κάνω πάντα, κοίταξα αν υπάρχει τμήμα της βιβλιοθήκης αφιερωμένο στην Ελλάδα, το βρήκα και το επισκεύθηκα. Δεν μπορούσα να συγκρατήσω την έκπληξή μου, αλλά και τη χαρά μου, όταν ανάμεσα στο πλήθος αυτών των τόμων, στην άλλη άκρη της γης, βρήκα ένα αντίτυπο του "**Ταξιδεύοντας στην Παρνασσίδα**" του Γιώργου Χασιακού.*

Μέσα στα επόμενα 40 χρόνια ακολούθησαν άλλα 10 βιβλία, εκατοντάδες άρθρα δημοσιευμένα σε εφημερίδες και περιοδικά, καθώς και περίπου 300 ανέκδοτες μελέτες φυλαγμένες στο αρχείο του.

Αυτός ήταν ο Γιώργος Χασιακός ο δάσκαλος. Αυτός ήταν ο Γιώργος Χασιακός ο μαχητής. Αντίο πατέρα. Αντίο σύζυγε. Αντίο αδελφέ, παπού, θείε, αγαπημένη συγγενή, φίλε πολύτιμε. Φεύγεις για το μεγάλο ταξίδι, αλλά είσαι πάντα μαζί μας, στα έργα σου, στις μνήμες μας, στις καρδιές μας. Είσαι πάντα εδώ, με αυτούς που αγαπήσες, με αυτούς που σε αγαπούν πάντα. Καλό σου ταξίδι...

Τάσος Χασιακός 31 Οκτωβρίου 2007

ΕΠΙΚΗΔΕΙΟΣ ΑΠΟΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ

Πριν ακόμη στεγνώσουν τα δάκρυά μας από την πρόσφατη απώλεια του μεγάλου μας ηθοποιού Φοίβου Ταξιάρχη, η παροικία μας κηδεύει σήμερα ένα ακόμη εκλεκτό της τέκνο. Τον Γεώργιο Χασιακό. Ο Γιώργος ήταν από τη γενιά των Χασιακαίων που εκτός από ιερείς και δασκάλους που προσέφεραν στην κοινωνία του χωριού μας, εξακολουθεί και σήμερα να την τροφοδοτεί με τους νέους της παραγωγικούς βλαστούς.

Ο εκλιπών ως εκπαιδευτικός υπήρξε δάσκαλος του ήθους. Οι γνώσεις που πολουσιοπάροχα παρείχε ήταν το απαραίτητο εργαλείο με το οποίο προσπαθούσε να διαπλάσει τους ανθρώπους και το πετύχαινε με το προσωπικό του παράδειγμα και το δικό του ύφος και ήθος. Η αγάπη και η εκτίμηση των μαθητών ήταν και είναι μαρτυρία της επιτυχίας του.

Ως λαογράφος και γνήσιος λογοτέχνης καταπιάστηκε με έργα ιστορικά σε βάθος και μελέτησε πολύ διεισδυτικά σ' αυτά ενώ έβλεπε γύρω του με συνέπεια ώστε να εξελιχθεί σε ένα αξιόλογο ιστορικό της Ρούμελης. Τα βιβλία του, τ' άρθρα σε περιοδικά είναι πολλά.

Ως Καλοσκοπίτης τον βλέπουμε να είναι αφιερωμένη η ζωή του στην καταγραφή της ιστορίας του χωριού μας. Έφερε στην επιφάνεια γεγονότα που κινδύνευαν να χαθούν στη δίνη του χρόνου. Ακό-

μη και την παρουσία και τον αγώνα του ήρωα Παπαντριά, αυτός μας τόν έκανε γνωστό σε όλες του τις διαστάσεις.

Αγαπητέ Γιώργο, ο Σύνδεσμος Καλοσκοπιτών, Σύμπασα η κοινότητα των αδελφών ψυχών της ιδιαίτερης πατρίδας μας της μάνας μας της Κουκουβίστας, σου απευθύνουμε τον τελευταίο χαιρετισμό που συνοδεύει ο ήχος της καμπάνας του Αγίου Γεωργίου Καλοσκοπής για τη δημιουργία του οποίου μόχθησες. Στο μακρινό σου ταξίδι προς τα Ηλύσια πεδία σε συνοδεύει η αγάπη μας και προσευχόμαστε το χώμα της Αττικής που θα σε σκεπάσει να είναι αλαφρό.

Αιωνία σου η μνήμη αλησμόνητε αδελφέ μας Γιώργο.

Αθανάσιος Μαλεβίτσης

ΠΑΙΕΙ Ο ΚΑΛΟΣ ΜΑΣ ΔΑΣΚΑΛΟΣ...

Δεν ξέρω πώς ν' αρχίσω...Τ' άσκημο μαντάτο που μου τηλεφώνησε ο Θανάσης Μαλεβίτσης, για το χαμό ενός τόσο σπουδαίου ανθρώπου, σαν το Γιώργο Χασιακό, μ' έχει συγκινήσει βαθειά.

Φαντάζομαι πως την ίδια συγκίνηση και λύπη νοιώθουν τούτη την ώρα όλοι οι επιζώντες μαθητές του, που είχαν την τύχη, σε πολύ δύσκολους καιρούς και κατά περιόδους, να μαθητεύσουνε κοντά του.

Ο ευγενικός και πράος δάσκαλος, ο εξαιρετος επιστήμονας στη διδασχή, ο πάντα και σε όλα κύριος, έφυγε από κοντά μας. Και είναι κρίμα!

Το μάθημα, ωστόσο να χτιστεί το σχολείο (τωρινό Μουσείο και Ξενώνας) στην πλατεία του χωριού, γινόταν κάτω από τα έλατα, δίπλα στο παλιό νεκροταφείο και κοντά στου Αδάμ το Αλώνι...Πω, πω, Θεέ μου, τι αναμνήσεις! Το χωριό μας, είναι βέβαιο πως με την απώλεια αυτού του εκλεκτού άντρα, τώρα θρηνολογεί. Ας προσευχηθούμε, όλοι εμείς που τον αγαπήσαμε, ο Θεός να τον αναπαύσει. Το μικρό και γραφικό χωριό μας, παράγει, θα έλεγα, συνεχώς

επιστήμονες σε πολλούς τομείς, που το δοξάζουν, ή μέλλει να το δοξάσουν κι αυτό ας είναι μια μικρή πικρή παρηγοριά, για το μεγάλο κενό που άφησε ο καλός μας δάσκαλος.

*Ο ταπεινός μαθητής του
Νίκος Ι. Δανιήλ*

ΚΩΣΤΑΣ ΘΕΟΧΑΡΗΣ (1914-2007)

Ο Κώστας Θεοχάρης μας άφησε γεια στις 29 Νοεμβρίου 2007. Είχε γεννηθεί στην Κουκουβίστα το 1914. Από τα πρώτα εφηβικά του χρόνια μετανάστευσε στην Αθήνα για να εργαστεί συνεισφέροντας στους δύσκολους εκείνους καιρούς στο οικογενειακό εισόδημα. Εκεί δούλεψε ως ιδιωτικός υπάλληλος, παρακολουθώντας παράλληλα το νυχτερινό σχολείο. Το 1940 πολέμησε στην Αλβανία και στα χρόνια της κατοχής, πήρε μέρος στην Εθνική Αντίσταση.

Όταν αργότερα έκανε οικογένεια, το Πάσχα και τους καλοκαιρινούς μήνες τους περνούσε μαζί της στην Καλοσκοπή. Η μεγάλη του αγάπη για το χωριό ήταν άλλωστε κάτι που τον χαρακτήριζε σαν άνθρωπο, μαζί με την ευγένεια, τη θετική του ματιά στα πράγματα και τη διάθεσή του να βοηθήσει όποιον και όσο μπορούσε. Ήταν αυτή η αγάπη που τον έκανε ν' ασχοληθεί ενεργά επί σειρά ετών με το σύλλογο των Καλοσκοπιτών Αθήνας.

Ο Κώστας Θεοχάρης έχει έναν γιο και δυο εγγονούς. Η οικογένεια του γιου του, η γυναίκα του Ελένη κι όλοι όσοι τον αγάπησαν –κι είναι πολλοί– εύχονται καλό ταξίδι και καλή ανάπαυση.

Δ. Θεοχάρης

ΜΑΡΙΑ Δ. ΑΝΤΩΝΙΟΥ
(1923 - 2007)

Άλλη μια ακόμη της παλιάς φρουράς από τις εκλεκτές ψυχές του χωριού μας, μας άφησε χρόνους. Χάσαμε τη Μαρία Αντωνίου, πρωτότοκη κόρη απο πέντε παιδιά του Κώστα Κατσανιώτη, που το θυμόμαστε αξιόλογο καλλιεργητή στο μεγάλο του κτήμα στην Πολεμίστρα.

Πρόσχαρη και φιλότιμη προς όλους και όλες διακρινόταν για την ψυχική της ευγένεια και αφοσίωση στην οικογένεια της.

Είχε παντρευτεί το χωριανό μας αξέχαστο Δημήτρη Αντωνίου και απο το γάμο τους απέκτησαν το Νίκο και τη Βούλα Γρηγοροπούλου (πρόεδρο μας σήμερα) που με τη σειρά τους, τους έδωσαν εγγόνα και δισέγγονα.

Η εξόδιος ακολουθία εψάλη στον Άγιο Γεώργιο Καλοσκοπής και η εκφορά της υπήρξε πάνδημη με τη συμμετοχή αγαπημένων φίλων, συγχωριανών και συγγενών.

Μνημόσυνο για την ανάπαυση της ψυχής της έγινε στις 30/12/2007 στην Αθήνα.

ΕΛΕΝΗ ΣΠ. ΤΟΥΜΠΑ
(1923 - 2007)

Απεβίωσε στις 19/10/07 η Ελένη Τούμπα. Γεννήθηκε στην Καλο-

σκοπή στις 15/8/1926 και ήταν η πρωτότοκη κόρη του Γιάννη Χαμηλού (Κρίκας). Είχε παντρευτεί το Σπύρο Τούμπα (Μαυράκη) με τον οποίο απέκτησαν 2 παιδιά, τον Κώστα και την Λουίζα.

Κηδεύτηκε στο χωριό παρουσία πολλών χωριανών και φίλων και αναπαύεται στο χώρο που μεγάλωσε. Το 40ήμερο μνημόσυνο έγινε στο χωριό μας στις 25 Νοεμβρίου 2007.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΓΕΩΡΓ.ΤΟΥΜΠΑΣ
(1927-2007)

Ένας ακόμη συμπολίτης μας χαιρέτησε για πάντα από τη ζωή. Ο Τάκης Γ. Τούμπας. Είχε γεννηθεί το 1927 και στα νεανικά του χρόνια διατηρούσε ένα αξιόλογο αριθμό προβάτων που τα βοσκούσε στα λιβάδια των βουνών μας, τα μουσικά των οποίων γνώριζε με όλες τους τις λεπτομέρειες.

Μετά τον Εμφύλιο εγκαταστάθηκε στο Μοσχάτο όπου ασχολήθηκε με το εμπόριο ειδών παντοπωλείου. Παρά το γεγονός ότι οι γραμματικές του γνώσεις ήταν περιορισμένες (Δημοτικό Καλοσκοπής) διατύπωνε σωστά και με ακρίβεια τις σκέψεις του και μάλιστα τις πλούσιες αναμνήσεις του από τα γεγονότα της Κατοχής, που είχε ζήσει πολύ έντονα, τις τύπωσε το 1983 σε ένα ολιγοσέλιδο πόνημα με τον τίτλο «Η Κουκουβίστα στα Χρόνια του Πολέμου», το οποίο δεν θέλησε να το εκμεταλλευτεί εμπορικά, αλλά το διένειμε δωρεάν σε φιλικά πρόσωπα.

Από το γάμο του με την Δρεμισιώτισσα Ευθυμία Γούβαλη απέκτησαν μια κόρη τη Ζωίτσα, η οποία έχει δύο παιδιά, τον Χριστόφορο και τον Παναγιώτη που φοι-

τούν στο Πολυτεχνείο.
ΚΩΝ/ΝΤΙΝΟΣ ΤΟΜΑΡΑΣ
(1932 - 2007)

Ύστερα απο αθεράπευτη αρρώστια απεβίωσε ο Κων. Γεωργ. Τομαράς (Γαλάνης).

Ο Κώστας είχε γεννηθεί στο χωριό το 1932 όπου και πέρασε την παιδική του ηλικία. Ήταν πολύ εργατικός και είχε ειδικευθεί στην επένδυση δαπέδων σε κτίρια (πατωματζής). Έγγαμος και πατέρας ενός αγοριού και ας μην ξεχνάμε ότι ήταν γιος του Γιώργου Τομαρά, που το 1944 οι γερμανοί στου Ζαγκανά τον έστησαν μαζί με άλλους τρεις χωριανούς μας στο εκτελεστικό απόσπασμα για εκτέλεση και με πολύ τόλμη κατάφερε να δραπετεύσει.

Τον θανόντα αποχαιρέτησε ο Φάνης Λευκαδίτης.

ΔΗΜΗΤΡΑ Γ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ
(1932-2007)

Αξιολάτρευτη Δήμητρά μου, ο ξαφνικός και απροσδόκητος χαμός σου, μας πόνεσε πολύ -πέρα πολύ όλους. Τον άντρα σου, τα παιδιά μας και τα εγγόνα μας, τα αδέρφια και τα ανήψια μας, τους φίλους και γνωστούς μας. Πιστή στον άντρα σου και αφοσιωμένη στα παιδιά μας και το σπιτικό μας 45 ολόκληρα χρόνια, μεγάλωσες και γαλούχησες σαν τον καλύτερο

παιδαγωγό τα παιδιά μας και κατόρθωσες να γίνεις η καλύτερη φίλη τους.

Καλό σου ταξίδι λατρεμένη μας και αιώνια η μνήμη σου.

Βασίλειος Γ. Βασιλείου

**ΕΥΘΥΜΙΟΣ ΠΑΝ. ΧΑΜΗΛΟΣ
(1913-2007)**

Πλήρης ημερών στην ηλικία των 94 ετών απεβίωσε ο Ευθ. Παν. Χαμηλός. Ταπεινός, αθόρυβος και σεμνός χαρακτήρας ο Θύμιος, σταδιοδρόμησε ως άξιος επαγγελματίας. Υπήρξε από τους δημιουργικούς Καλοσκοπίτες, αφού από τη νεανική του ηλικία συνεργαζόμενος και με το μικρότερο αδελφό του Βασίλη, οργάνωσαν και λειτούργησαν με μεγάλη επι-

τυχία αρχικά το παντοπωλείο από το 1930 είχε δημιουργήσει ο πατέρας τους κατόπιν έγινε ωραία ταβέρνα στον Κολωνό που για πολλά χρόνια ήταν αποκούμπι και κέντρο εξυπηρέτησης των χωριανών μας. Έλαβε μέρος στον Ιταλοελληνικό πόλεμο και από το γάμο του με την αγαπημένη μας Ανθούλα απέκτησαν τέκνα, γαμπρούς, εγγόνια και δισέγγονα. Λάτρης του χωριού και το περασμένο καλοκαίρι τον είχαμε υγιέστατο κοντά μας.

**ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ
(1927-2007)**

Ένας ακόμη αξιόλογος γαμπρός του χωριού μας έφυγε απρόσμενα από κοντά μας.

Στις 12 Δεκεμβρίου απεβίωσε ο Νικ. Αποστολίδης. Είχε γεννηθεί το 1927 από γονείς Μανιάτες και για πολλά χρόνια είχε ασκήσει το επάγγελμα του δικηγόρου. Είχε μάλιστα διακριθεί σε υποθέσεις εργατικού δικαίου. Από τη δική μας πλευρά είχε παντρευτεί με την Ανθούλα Χριστοφόρου (το γένος Κόλλια) και από το γάμο τους έχουν αποκτήσει μία κόρη και ένα γιό.

Η εξόδιος ακολουθία εψάλη στον Ιερό Ναό Αγίας παρασκευής παρουσία πολλών φίλων και συγγενών.

**ΕΥΘΥΜΙΟΣ ΠΑΝ. ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ
(1936-2007)**

Σε ηλικία 71 ετών απεβίωσε ο Ευθ. Παν. Χαραλάμπος. Ήταν το πέμπτο παιδί της οικογένειας Παν. Χαραλάμπος που όλοι μας είχαμε συναναστραφεί μαζί του γιατί είχαν το ωραίο καφενείο που λειτούργησε μέχρι το τέλος του πολέμου. Ο Θύμιος είχε φύγει κατά τη διάρκεια του εμφυλίου από το χωριό και σταδιοδρόμησε στον ιδιωτικό τομέα. *Στις οικογένειες των εκλιπόντων εκφράζουμε τα θερμά μας συλλυπητήρια.*

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

Ο Άρης Βασιλειάδης και η Ελένη Δ. Παπαγεωργίου απέκτησαν τον τρίτο τους γιο.

Η Στέλλα Βασιλείου Τσιρώνη και ο Benhard Shretle απέκτησαν στις 12 Νοεμβρίου 2007 στο Grats της Αυστρίας όπου διαμένουν μόνιμα, αγοράκι.

Η Βίκη Νικ. Κατσανιώτη και ο Δημήτρης Δημητριάδης στις 17/12/07 απέκτησαν κόρη.

Ο Χαράλαμπος Λάμπρου και η Ιωάννα Καμπάνη στις 12/12/2007 απέκτησαν το δεύτερο γιό τους.

Να ζήσουν τα νεογέννητα.

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

Στις 30 Σεπτεμβρίου 2007 στον Πανορμίτη Σύμης ο Πέτρος και η Βάσια Δημοπούλου βάπτισαν τα δίδυμα κοριτσά-

κια τους δίνοντάς τους τα ονόματα **Αγγελική & Μιχαέλα**.

Την Κυριακή 7 Οκτωβρίου 2007 στον Ιερό Ναό Αγίας Παρασκευής στην Άμπλιανη Λμίας ο Κώστας και η Βιβή Κρικέλα (κόρη του Ευθ. Ι. Χαμηλού) βάπτισαν την κόρη τους με το όνομα Μαρία.

Να ζήσουν τα νεοφώτιστα.

ΓΑΜΟΙ

Ο Γιάννης Βασ. Δανιήλ, Πολιτικός Μηχανικός και η Ελένη Γ. Καμπράγκου, Μηχανικός Περιβάλλοντος, τελέσανε στις 17 Νοέμβρη 2007 το γάμο τους στον Ι. Ν. Αγ. Νικολάου, στο Ανατολικό Θεσσαλονίκης. Τους συγγενείς και φίλους δεξιώθηκαν στο PORTO PALACE HOTEL.

Στους νεονύμφους ευχόμαστε να ζήσουν ευτυχισμένοι.

Κουκουβιστιανοί στην Αμερική

Ο μετανάστης Ευθύμιος Μαλιβίτσης με τη γυναίκα του Μαρία που πέρασε τα 80 από τα 94 χρόνια που του χάρισε η ζωή, ως εστιάτορας και καντηλανάφτης στον Ιερό Ναό Αγίου Δημητρίου στο Σιάτλ των Ηνωμένων Πολιτειών.

Δεξιά είναι ο γιος του Θανάσης, διακεκριμένος δικηγόρος του Λος Άντζελες.

Η ΓΕΝΝΗΣΗ ΤΟΥ ΘΕΙΟΥ ΒΡΕΦΟΥΣ ΣΚΟΡΠΙΣΕ ΧΑΡΑ ΚΑΙ ΕΛΠΙΔΑ ΣΤΟΝ ΚΟΣΜΟ

(γράφει ο Φάνης Λευκαδίτης)

Τα Χριστούγεννα και η Πρωτοχρονιά φέρνουν χαρά και αγαλλίαση στο σπιτικό μας. Οι χριστουγεννιάτικες μέρες ανοίγουν διάπλατα την καρδιά μας, ευφραίνουν το πνεύμα μας, αναστηλώνουν τις προσδοκίες μας. Ευτυχισμένα νοιώθουν τα παιδιά, στα οποία σαν καλοί χριστιανοί έχουμε την υποχρέωση να τους συμπαραστεκόμαστε. Το απαιτεί βλέπετε η πίστη, το έθιμο. Η γέννηση του Θείου Βρέφους φώτισε την πιο σκοτεινή περίοδο του ανθρώπινου γένους.

Χαμένες ελπίδες αναζωπυρώθηκαν στις ψυχές των καταδυναστευμένων λαών. Η αναγνώριση Του, ως υιός του Θεού, αφήνεται στην ελεύτερη διάθεση του ανθρώπου. Και ο κόσμος πίστεψε, διότι στα θεία λόγια του βρήκε παρηγοριά και ελπίδα. Η ενανθρώπιση του Σωτήρα πλημμύρισε από χαρά και ευδαιμονία τους ανθρώπους. Οι εντολές του Χριστού είναι δείκτες ελευθερίας για τους πιστούς και μηνύματα για κοινωνική δικαιοσύνη. Ο Σωτήρας μας διάλεξε ως χώρο για να γεννηθεί την ταπεινή φάτνη των ζώων, το σταύλο. Κι όχι μεγαλοπρεπέστατο παλάτι και πλούτη. Η γέννηση του φτωχού Βασιλιά σκόρπισε ρίγη συγκινήσεως ανάμεσα στους πεινασμένους και κατατρεγμένους λαούς. Ελπιδοφόρα η παρουσία του στη γή. Άπειρη δύναμη αντλούν οι πιστοί από το Θείο Βρέφος. Οι λαοί χαίρονται και δοξάζουν διότι έλαβε σάρκα και οστά η προσδοκία τους για αγάπη και ειρήνη. Συνεπαρμένοι από το γλυκό αυτό όραμα κάνουν σκέψεις ανοδικές και γόνιμες για τη μελλοντική πορεία τους. Ευφροσύνη, χαρά, δύναμη και ελπίδα διοχετεύουν στις ψυχές των πιστών οι αγγελική ψαλμοί τη Χριστουγεννιάτικη Άγια Νύχτα. Είτε

το επιτρέπουν οι συνθήκες είτε όχι, η μεγάλη αυτή γιορτή της χριστιανοσύνης σε θέλει εύχαρη και γελαστό. Υπάρχουν φυσικά και περιπτώσεις στις οποίες δεν επιτρέπονται χαρές και ξανοίγματα. Όσο υπάρχουν άνθρωποι θα υπάρχουν προβλήματα, βάσανα και στεναχώριες. Τα περισσότερα απ'αυτά εξαιρουμένων βέβαια ορισμένων περιπτώσεων, τα δημιουργούμε από απεισκευία μας, μόνοι μας. Κι αν ακόμα τύχει ο άνθρωπος να δοκιμάζεται σκληρά και ανελέητα από την αδυσώπητη μοίρα του, πρέπει τις άγιες αυτές ημέρες, προς χάριν των παιδιών του να προσποιείται τον

χαρούμενο και τον ευτυχισμένο. Το επιβάλλει βλέπετε ο εορταστικός διάκοσμος από τη μία μεριά και οι προσδοκίες για ανόρθωση από την άλλη. Με το λαμπρό φως της θείας αποκάλυψης ο πιστός αισθάνεται ασφαλής και σίγουρος. Ο κόσμος σήμερα δοκιμάζεται τόσο άγρια και ο άνθρωπος επικαλείται τη θεία δύναμη να τον βοηθήσει να περάσει τους δύσκολους τούτους καιρούς. "Βάλε Χριστούλη μου το χέρι Σου. Σώσε μας από την καταστροφή."

Ο Χριστός είναι το αποκούμπι των απογοητευμένων πιστών. Από Εκείνον αντλούν δύναμη να διαβούν τις συμπληγάδες της ζωής.

Ο Σωτήρας του κόσμου μας φέρνει το σάλπιγμα της αγάπης και της ειρήνης. Για μια ειρήνη και ομόνοια, ανάμεσα στους λαούς που τόσα χρόνια τώρα προσδοκά να δει η ανθρωπότητα. Είναι ένα όραμα που μαγεύει τις ψυχές μας και φέρνει χαρά στα χείλη μας. Η εποχή μας είναι δύσκολη. Η λαχτάρα μας και ο πόνος μας για αγάπη και παντοτινή ειρήνη σφίγγει τις καρδιές μας.

τα ...Φτερά

Νίκος Ι. Δανιήλ

Π από μισόν αιώνα και βάλε, όντας κι εγώ κούτσικος και κακοπαθιασμένος -ήταν, βλέπεις ο παλιόκαιρος της Κατοχής, που, σαν αντάρα σκέπασε και τ' όμορφο χωριό μας την Κουκουβίστα-ήμουνα, θυμάμαι, ένα κακοζάκανο, ιδιότροπο και πολύ πεισματάρικο παιδάκι.

Δίχως λόγο κι αφορμή, όλα μού'φταιγαν. Για παράδειγμα, σαν έφτανε η ώρα του φαγητού.., μια φλέντζα μπομποτά, λίγος τραχανάς, μπιζέλια ή κουρκούτι.., κάπως έτσι.., ο πατέρας μου ο μπάρμπα Γιάννης, παράταγε τις δουλειές του εκεία δίπλα στο πριόνι και το μύλο του κι έκρενε στην κυρά Παναγιού, τη μάνα μου:

— Γυναίκα, άειντε, φώναχ' τα χαϊβάνια μας να μαζωχτούν. Τρεμούλιαξα απ' την πείνα και η κοιλιά μου βαράει νταρβίρα. Κένωσες το φαϊ ;

— Το κένωσα.

Η μάνα, τότε, έβγαине στη μικρή αυλή του μύλου, πού'ταν και κονάκι μας, τήραε 'σιαδώ 'σιακεί, σκύβοντας, με το χέρι στο κούτελο να μην τη στραβώνει ο ήλιος και μας έβλεπε, με τον αδερφό μου το Βασίλη, να πλατσιανάμε μέσα στο ρέμα , κάνα δυο-τρία μέτρα απόσταση απ' το μύλο, κυνηγώντας τα μπακακάκια. Εκεία στο ρέμα με τα πλατανάκια, μας άρεθε να παίζουμε όλη μέρα.

— Όρα, πιδιά! έμπηξε τη φωνή. Άειστε, βλαστάρια μ'... 'Λάτε! Ου πατέρας σας δε βασιτιέτι άλλου. 'Λάτε να βάνουμε νια χαψιά στου στόμα μας.

Παρατάγαμε το παιχνίδι και τρυπώναμε στο φτωχικό δωματιάκι.

'Κείνο το δωματιάκι -σα να λέμε, σαλοτραπεζαρία, κουζίνα, υπνοδωμάτιο, όλα μαζί, έ ν ατό'χαν φκιάσει τ' άξια χέρια του πατέρα, μετά που μας κάψανε οι Ιταλοί το μύλο.

Καθόμασταν γύρω στον ξύλινο σοφρά, ο καθένας στη γνωστή του θέση, οι μισοί καταή, σταυροπόδι κι οι άλλοι στ' αυτοσχέδια σκαμνάκια, φκιαγμένα κι αυτά απ' τον πατέρα, με δόγες.

'Κείνος, φορώντας ακόμα τα ματογυάλια , ριγμένα πιο χαμηλά στη μύτη του, όπως έκανε σαν σμίλευε και τη μυλόπετρα, καθόταν σοβαρός-σοβαρός στο σκαμνάκι του . Έριχνε πρώτα σ' όλους μια ερευνητική ματιά, να ιδεί αν όλα είχαν εντάξει κι ύστερα, κούναγε τα χείλια του κάτω απ' τα

στριφτά μουστάκια του, λέγοντας

μουρμουριστά

δυο λόγια, σαν προσευχή :

— Δόξα σοι ο Θεός, που μας έχει και σήμερα καλά! Ταχιά, βλέπουμε πάλι. Το σταυρό σας! Κάντε το σταυρό σας, μωρέ! έλεγε σ' εμάς, καθώς σταυροκοπιόταν κι ο ίδιος. Τώρα, μπρος, αρχινάτε ! Οι άλλοι, όλοι, δεν περίμεναν δεύτερη κουβέντα. Σκυφτοί στο τσίγκινο

πιάτο τους, αρχίναγαν το φαγητό. Κουτάλια και πιρούνια , βρόνταγαν αράδα. Κάπου-κάπου, άμα το φαϊ είχε και ζουμί, αλλά ήταν και καυτό, ακούγονταν ηχηρά απολαυστικά ρουφήγματα...

Όλοι οι άλλοι έτρωγαν, αμίλητοι και με λαίμαργία, εξόν από του λόγου μου. Γιατί.., πώς να το περιγράψω τώρα..; Ήταν σα να 'ρχόταν ένας διάλογος και μ' έπιανε απ' το ποδάρι... Η σκηνή ήταν σχεδόν πάντοτε η ίδια : Με το πιρούνι να ισορροπεί κάθετα μες στο πιάτο μου, άρχιζα να ' ψειρίζω ' το φαϊ...Κι ας είχα μια λίμα που δε λέγεται.

Έβγαζα στην άκρη του πιάτου, πότε κάνα κομματάκι πράσο, πότε τον τριχωτό μάραθο.., το μαϊντανό.., ή τα φυλλαράκια απ' το σέλινο.

Άρχιζα, τότε, ο ζευζέκης και τις διαμαρτυρίες, κλαψουρίζοντας:

— Τι... φτερά είν' αυτά, μαρή μάνα; Δε μ' αρέθουνε !

Η καημένη η μάνα, που καθόταν πλάι μου, με καλόπιανε με γλυκό τρόπο.

— Πού τάειδες τα φτερά, πουλάκι μ' ;

— Νάτα !

Και της έδειχνα την κόχη του πιάτου, όπου τα είχα τοποθετήσει..

Η μάνα, ξανάλεγε ήρεμα:

— Σέλ'ινου έν'.., απ' τουν κήπου μας , στα Καρφέικα... Φάε, χ'σό μ' !

Εγώ πεισματάωνα..

— Ονόχι! Είναι φτερά ! Δεν τα θέλω !

— Φάε, κοτούλα μ' !... έλεγε παρακαλεστικά η ταλαιπώρη μάνα.

— Αυτά εδώ..! Να...!, και της έδειχνα κάτι μαυριδάκια από βρασμένα φυλλαράκια χόρτων... Σαν ψόφιες μύγες είναι, μαρή...

— Πού τ'ς είδες, αυτένες, πάλε ; Το φαϊ έν' πουλύ καλό. Δεν έχ'ει ούτι φτιρά, ούτι κότσιλα...

— Μμμ...! τσίναγα εγώ.

— Φάε, να μεγαλώ'εις, να παχύν'εις κάνια στάλα, πούεισι σαν του τσάκνου...

Να σε ιδούν την Κυριακή στην Παναγία, π' θα πας στ'ν εκκλησία, η Γιούλα κι η Γαρέφου, π' σ' αρέθ'νι. Να σε ιδεί κι η Καλομοίρα...

Η φουκαριάρα η μάνα, για να με καταφέρει, έβαζε μπροστά και τα μεγάλα τα μέσα, τα δοκιμασμένα.

Αλλά κι εγώ караμούζωνα για τα καλά, σουφρώνοντας πεισματικά τα χείλια μου.

— Δεν τρώω..!

— Φάε, χαζέ... Αφού π'εινάς, του ξιέρου ιγώ ! μού'λεγε κι όλο με σκούνταγε στο μπράτσο.

Και συνέχιζε:

— Ξέχασες κιόλα... δεν πάει δα πουλύς κιρός, που κάναμι του ταϊνι μας μεράδια και μό'λεγες μυξοκλαίοντας «- Εμένα το πολύ, μάνα!»...Μου'σκιζες τότε την καρδιά μ'! Τώρα, γιατί δεν τρως ;

— Έτσι το θέλω !

Η μάνα άρχιζε να φουντώνει.. Άλλαζε και το βιολί της.

— Άπ' να μη σώ'εις, για πιδί ! Φάε, ορέ μούτσιου !

— Δε θέλου, σ' λέου, μαρή ! έλεγα. Και τίναζα τα ποδαράκια μου, σαν το τσιναρικό άλογο.

΄Κείνη, όμως, επίμενε.

— Πιάσε το χ'λιάρ'ι κι ρούφα, τουλάϊστου, το ζ'μί. Μη στέκισι σαν του κούτσουρου... Τήρα τ'ς αλλ'νούς... Του φάγαν ούλου! Αυτοίν' ξιέρ'νι να ζήσ'νι, μπούφουουου !

Το τελευταίο 'ου', το μακροσκοίναγε, με στόμφο.

Δεν απαντούσα στην προσβολή. Σάματι είχα και δικαιολογία; Ήμουνα, απλά, ένας ξεροκέφαλος μικρός.

« Άστην, έλεγα από μέσα μου. Την άλλη βολά που θα μου το ματαιειπέι, βλέπουμε».

Σε λίγο η μάνα με σκούνταγε ξανά, γιατί κατά βάθος με λυπόταν.

— Όρα, Ν'ικολάκ'η... Ντιπ δεν έχ'εις μυναλό ; Σπ'ρί ; Κ'λούρα θέλ'εις να σ' φκιάσου, για να σε κάμου να ντερλικώ'εις, μαρέ όρνιου ;

Εγώ, το βιολάκι μου : «Την άλλη βολά που θα μου το ειπέι...»

Η μάνα μου τότε, αφού είχε ξαντλήσει τα πετεινά τ' ουρανού, που θεωρούσε πως μου ταίριαζαν γάντι, άρχισε να χρησιμοποiei διάφορα τετράποδα, για να με στολίσει. Με μια καινούρια αγκω-

νιά, πιο γερή, μού'λεγε θυμωμένη:

— Φάε, ορέ μ' σκάρ' !

Τίποτα εγώ. «Θα μου το ξαναειπέι...».

— Ατέρα, μαρέ, το παλιοστουρνάρ' ! -μου πέταγε και μια πέτρα-... Καλά,

ήθελα νάξιρα, πιδί γένν'ησα ιγώ, για ξεσαμάρωτο γ'μάρ'!;

Τσιμουδιά , του λόγου μου.

Κιούσα με εμβρίθεια το πιάτο μου -και στα κρυφά, ξεροκατάπινα-. μα ο εγωισμός μου ήταν αντιστρόφως ανάλογος με την ηλικία και το μπόι μου. « Την άλλη βολά».— Ά, ρε βόιδ' ! έλεγε η συχωρεμένη η μάνα μου, κλείνοντας έτσι και τον κύκλο των τετραπόδων, με τα οποία, κατά τη γνώμη της, είχα στενή συγγένεια. Ιγώ φταιού. Νάειμι νιά χαζή, να κάθουμι να σε περικαλάου...

Και η επωδός στα λόγια της, όλο αγανάχτηση:

— Άει να χαθείς, να χαθείς..., να γέν'εις χούμα , για πιδί, παλιουτόμαρου!

Με πλάνταξες!

Ερχόταν, τότε, μοιραία μια στιγμή, που δεν υπήρχε για μένα η «άλλη βολά»...

Ο πατέρας (που, στο μεταξύ, είχε αποσώσει το φαϊ του κι άναβε ανυπόμονα ένα τσιγάρο σούκας με 'κείνο το τσακμάκι του με το μακρύ φυτίλι και την ίσκα), είχε ιδεί τα δρώμενα, είχε ακούσει τα λεγόμενα και τότε, αρκετά νευριασμένος, έπαιρνε θέση για τα επόμενα.

— Παναϊού ! διάταζε τη μάνα. Μάζεψε αμέσως τα πιάτα. Όσοι πεινούσαν, έφαγαν!

Τα λόγια τούτα του πατέρα, ήταν καταλυτικά για μένα.

Μπροστά στον κίνδυνο να μεινω θεονήστικος και να γουργουρίζουν τ' άντερά μου, παιδιάστικα γινάτια κι εγωισμοί, λακούσανε αυτόματα 'σιάπερα. Το κουτάλι άρχιζε να δουλεύει με πυρετώδη ρυθμό. Κι επειδή είχα και την έγνοια, μη μπας και μου βουτήξουν το πιάτο, το βαστούσα με τα χέρια μου, το ανασήκωνα και ρούφαγα το ζουμάκι, αν και μου είχαν ειπέι πως κάτι τέτοιο το κάνουν μόνον οι βλάχοι, που δεν ξέρουν από τρόπους...

Κάτω από τέτοιες συνθήκες.., ωχ αδερφέ ! Ποιος νοιαζόταν αν το φαϊ είχε σέλινα πού'μοιαζαν με φτερά... Δεν πά' νά'χε και φτερά σαν σέλινα...

Ήταν πεντανόστιμο !

Ο πατέρας, καθισμένος στην άλλη μεριά του σοφρά, έκανε δαχτυλίδια με τον καπνό του τσιγάρου και με θωρούσε λοξώς, ασκαρδαμυκτί... Σάμπως και να μου χαμογελούσε κάτω απ' τα περήφανα μουστάκια του, έτσι είχα μια εντύπωση, χωρίς να παίρνω κι όρκο.-

Ο ΚΟΥΡΝΙΑΣ

Ο Κούρνιας ήταν κάτοικος του χωριού μας. Είχε ένα χαμηλό σπιτάκι κάτω στη Ρούγα, δίπλα από την εκκλησία της Παναγιάς. Από νέος, σχεδόν από παιδί, είχε πάρει μέρος στον αγώνα εναντίον των Τούρκων. Η προσφορά του ήταν μεγάλη, αλλά δυστυχώς μας έμεινε άγνωστη, διότι δεν βρέθηκε κάποιος να γράψει γιαυτόν. Μόνο χάρις στον αξιότιμο δάσκαλο, τον Γεώργιο Χασιακό, μάθαμε για παράδειγμα πώς πήρε το όνομα Κούρνιας.

Καθώς ήταν ο πιο νέος και ο πιο γρήγορος, τον στέλνανε σύνδεσμο στα άλλα ασκέρια και σε μια από αυτές τις αποστολές, κάποια στιγμή βρέθηκε μπροστά στους Τούρκους. Δεν είχε άλλο τρόπο να ξεφύγει και κούρνιασε επάνω σε ένα δέντρο. Κάθισε εκεί κουρνιασμένος μέχρι που φύγανε οι Τούρκοι. Από αυτό πήρε το όνομα Κούρνιας.

Ακόμα μάθαμε από τον Χασιακό πως είχε λάβει μέρος και στη μάχη της Αλαμάνας με το ασκέρι του Αθανάσιου Διάκου. Όταν έγινε η απελευθέρωση, κάποια στιγμή τον κάλεσαν να πάει στρατιώτης. Πήγε στο στρατό και τον βάλανε μάγειρα. Έκανε ότι μπορούσε και όπως μπορούσε για να κάνει τη δουλειά που του ανάθεσαν. Μια ημέρα το πρόγραμμα είχε φακές. Σηκώθηκε πρωί, ετοίμασε τις φακές, τις έβαλε στο καζάνι, έβαλε και αρκετά ξύλα και περίμενε να βράσει το φαγητό κάνοντας άλλες δουλειές. Η ώρα περνούσε, οι φακές δεν βράζανε και άρχισε να ανησυχεί και να ρωτάει τους άλλους για την ανησυχία του. Κάποιος του είπε να ρίξει μέσα σόδα και οι φακές θα βράσουν. Πήρε μια χούφτα σόδα, την έριξε μέσα, έβαλε πάλι αρκετά ξύλα στη φωτιά και πιστεύοντας ότι το πρόβλημα είχε λυθεί, ασχολήθηκε με άλλες δουλειές. Κάποια στιγμή πήγε να δει το φαγητό και προς μεγάλη του έκπληξη είδε ότι το καζάνι ήταν άδειο και μόνο κάτι άχνες έβγαιναν από πάνω. Φακές δεν υπήρχαν. Πάνω στην ώρα ήρθε και αρμόδιος αξιωματικός για να ελέγξει το φαγητό. Στάθηκε προσοχή, παρουσιάστηκε κανονικά όπως

ορίζει ο κανονισμός και είπε: λαμβάνω την τιμή να σας αναφέρω κύριε λοχαγέ ότι οι φακές κούρνιασαν. Ο λοχαγός έντονα ενοχλημένος νομίζοντας ότι τον κοροϊδεύει του είπε: τι είπες ρε ζαγάρι, τόλμησες να κοροϊδέψεις τον λοχαγό σου. Δε σε κοροϊδεψα κύριε λοχαγέ, φαί για μεσημέρι δεν έχει γιατί οι φακές εδραπέτευσαν.

Τότε ο κύριος λοχαγός, γυρίζοντας προς τον επιλοχία που στεκόταν δίπλα του καμαρότος κι έστριβε το μουστάκι του, του είπε: πάρε στοιχεία από αυτό το ζαγάρι και θα το κανονίσω εγώ. Ο επιλοχίας με όση περισσότερη αυστηρότητα είχε,

Η Παναγιού Τσιρώνη, από τους τελευταίους απογόνους των Κουρνιαίων.

αποτεινόμενος στον δυστυχή μάγειρα που βρισκόταν σε άσχημη ψυχολογική κατάσταση του απάντησε: τώρα, κύριε επιλοχία, γράψε Κούρνιας. Η φράση αυτή έμεινε και λέγεται μέχρι τις μέρες μας, εάν κάποιος έχει άσχημη ψυχολογική κατάσταση έλεγε: τώρα γράψε Κούρνιας.

Έζησε μέχρι τα βαθιά του γεράματα, εκεί στο χαμηλό σπιτάκι της Ρούγας, φτωχός, πάμπτωχος, δίχως κανέναν να ενδιαφερθεί γιαυτόν. Το σπιτάκι σώζεται έως και σήμερα με κάποιες βελτιώσεις που έγιναν από τους κληρονόμους του.

Παναγιώτης Γεωργίου Τούμπας

Ο ΟΗΕ ΚΗΡΥΞΕ ΤΟ 2008 «ΕΤΟΣ ΠΑΤΑΤΑΣ»

Η πατάτα έσωσε σε δύσκολες περιόδους την Ευρώπη από την πείνα, καθώς καλλιεργείται εύκολα, είναι φτηνή και έχει υψηλή θρεπτική αξία. Οι προβλέψεις των ειδικών για την επιστροφή της πείνας στον κόσμο λόγω του γεγονότος ότι οι τιμές των ζωοτροφών και των τροφίμων κινούνται σε υψηλά επίπεδα, σε συνδιασμό με την μείωση της προσφοράς είναι απογοητευτική.

Η γενική συνέλευση του ΟΗΕ με ψήφισμά της, στις 18 Οκτωβρίου 2007, κήρυξε το 2008 «Ετος Πατάτας», την οποία χαρακτηρίζει «κρυμμένο θησαυρό» διότι θεωρεί ότι είναι η μοναδική καλλιέργεια που μπορεί να δώσει απάντηση στο δημογραφικό πρόβλημα, που αναμένεται σύμφωνα με τα στοιχεία του ΟΗΕ, ο πληθυσμός του κόσμου να αυξάνεται κατά μέσο όρο 100 εκατ. ανθρώπων ετησίως. Συνεπώς, η εξασφάλιση της τροφής για τα επόμενα χρόνια αποτελεί πρόκληση για το σύνολο του πληθυσμού και η πατάτα είναι ιδανικός σύμμαχος προς την κατεύθυνση αυτή. Παρόμοιες παροτρύνσεις από κυβερνητικά στελέχη, θυμόμαστε και από άλλες εποχές, που μας παρότρυναν να φυτέψουμε ακόμα και σε γλάστρες.

Για την δικιά μας παραγωγή πατάτας έχουμε γράψει πολλές φορές, για την νοστιμιά και την προσφορά της στα χρόνια της κατοχής. Τώρα μένει το καλό της όνομα που πολλές φορές γίνεται και εμπορική εκμετάλλευση. Πρόσφατα συναντήσαμε γνωστό μας στην Άμφισσα που ήταν ευχαριστημένος γιατί από πλανόδιο μανάβη που διαλάουσε «Πατάτα Κουκουβιστιανή» μπήκε στη γραμμή κι αγόρασε πέντε κιλά. (Πληροφορίες από το ένθετο της Εφημερίδας «Ελεύθερος Τύπος». Ελληνική γη πατατορυχείο - 21-11-2007.

ΜΗΛΑ ΦΙΡΙΚΙΑ

Η μηλιά είναι από τα πιο διαδεδομένα δέντρα στην Τρίπολη, το Πήλιο, την Μακεδονία και αλλού. Την βρίσκουμε κλαδεμένη, χαμηλή για να μαζεύεται εύκολα, αλλά και πολλές φορές εγκαταλελειμμένη μέσα σε χέρσα και αγριόχορτα μόνη της, ψηλή και ακλάδευτη με μικρά μήλα, γεύση και άρωμα μοναδικό.

Οι ποικιλίες που καλλιεργούνταν ήταν τα στρογγυλά φιρίκια του Πηλίου που εμείς τα λέγαμε Βολιώτικα. Οι ποικιλίες αυτές σήμερα έχουν σχεδόν εξαφανιστεί και κυρίως εκτοπίστηκαν από της Αμερικάνικες και Ιταλικές ποικιλίες. Τα μήλα αυτά ήταν μεγάλης ανθεκτικότητας και τα διατηρούσαμε στις αποθήκες μας χωρίς καμία ιδιαίτερη φροντίδα μέχρι το καλοκαίρι.

Διαβάζουμε στις εφημερίδες ότι τα φιρίκια λόγω της ευχάριστης γλυκιάς γεύσης είναι περιζήτητα στην αγορά και οι καλλιεργητές του Πηλίου τα ξαναφυτεύουν.

Το κλίμα του χωριού με τον πλούσιο ηλιοφωτισμό, τα πολλά νερά, τον καθαρό αέρα, ευνοεί την ανάπτυξη της φιρικιάς και μπορούμε να τη φυτέψουμε στους κήπους, στις άκρες των χωραφιών και μάλιστα όσοι δεν θέλουν υβρίδια, μπορούν να μπολιάσουν άγριες από τις οποίες είναι γεμάτα ό-

*Η φωτογραφία είναι από τον κήπο των Τσοναίων.
(φωτό Λ. Αχλαδάς)*

λα τα χέρσα χωράφια και οι πλαγιές της Κατράχης. (Για την «Κουκουβιστιανή μηλιά» έχει δημοσιευθεί στην εφημερίδα μας εργασία του Φίλιππα Τριανταφύλλου, τεύχος 106, Οκτώβριος-Δεκέμβριος 1997, σελ. 145).

Ο ΜΑΡΙΟΣ ΠΟΛΥΧΡΟΝΙΑΔΗΣ ΣΤΟ « ΠΕΡΙΤΕΧΝΩΝ »

Επιτυχία σημείωσε η έκθεση ζωγραφικής που οργάνωσε και παρουσίασε με τα καλλιτεχνικά του δημιουργήματα στην αίθουσα «ΠΕΡΙΤΕΧΝΩΝ» (πλατεία Βικωρίας) ο χωριανός ζωγράφος **Μάριος Πολυχρονιάδης** (γιος της Καίτης Δανιήλ).

Μεγάλος ήταν ο αριθμός των φιλότεχνων που επισκέφτηκαν την έκθεση, η οποία διήρκεσε από 29-10 έως 17-11-07. Είναι η τρίτη κατά σειρά ατομική έκθεση του Μάριου, ενώ έχει λάβει μέρος σε πολλές ομαδικές.

Δεν είμαστε ειδικοί να κρίνουμε το έργο του Μάριου, γι' αυτό θα αναφέρουμε το βιογραφικό του που αξίζει να προσεχθεί.

Γεννήθηκε το 1978. Αποφοίτησε από το Πειραματικό Σχολείο Αθηνών όπου ως μαθητής συμμετείχε στο πρόγραμμα «Γεωμετρία, Φαντασία, Αρχιτεκτονική και Πολιτισμός» καθώς και σε πολλές ομαδικές εκθέσεις.

Είναι πτυχιούχος της Ανωτάτης Σχολής Καλών Τεχνών της Αθήνας με βαθμό Λίαν Καλώς. Κατά τη διάρκεια των σπουδιών του παρακολούθησε εργαστήρι νωπογραφίας και φυσητών εικόνων. Η επί σειρά ετών ενασχόλησή του με την αγιογραφία μας έδωσε την αξιόλογη εικόνα της **Αγίας Παρασκευής** που κοσμεί την εκκλησία του πολιούχου μας Αγίου Γεωργίου. Ευχαριστούμε Μάριε, ευχόμαστε πάντα να προκόβεις και να έχουμε ακόμα έναν Άλας.

ΕΠΙΤΥΧΙΕΣ ΝΕΩΝ

Η Ζέτα Γεωργίου Ξαφάκη (εγγονή του Φάνη Λευκαδίτη) πέρασε στην Παιδαγωγική Ακαδημία του Πανεπιστημίου της Ρόδου. Της ευχόμαστε καλή σταδιοδρομία.

ΕΥΧΕΣ

Ευχές για τις Άγιες ημέρες των Χριστουγέννων και του νέου Έτους, μας έστειλαν ο Δήμαρχος Καλλιέων κος Καραγιάννης, ο Νομάρχης Φωκίδας Νίκος Φουσέκης, ο Δήμαρχος Άμφισσας Ασημακόπουλος, ο Δήμαρχος Γραβιάς κος Μανανάς. Οι πολιτευτές Νέας Δημοκρατίας Νομού Φωκίδας κ.κ. Αναστάσιος Φλώρος και Κωνσταντίνος Κουτσομίχος.

Ο πρόεδρος του Τοπικού Συμβουλίου Καλοσκοπής κ. Δημήτριος Τσιαμπάς και οι σύμβουλοι Νικόλαος Δανιήλ και Γεώργιος Κολλύρης εύχονται σε όλους τους χωριανούς και φίλους ΧΡΟΝΙΑ ΠΟΛΛΑ.

Τους ευχαριστούμε πολύ και ανταποδίδουμε τις ευχές μας για ένα δημιουργικό έτος 2008 σε όλους τους τομείς και προπαντός υγεία προσωπική και οικογενειακή.

ΤΙΜΗ ΓΙΑ ΤΟ ΧΩΡΙΟ ΜΑΣ

Οι κάλπες των τελευταίων εκλογών ανέδειξαν για δεύτερη φορά βουλευτή του Κ.Κ.Ε. στο υπόλοιπο Αττικής, τον Δήμο Κουμπούρη. Ο Δήμος γιος της χωριανής μας Αγγέλωσ Κυριάκη που ο πατέρας της Πάνος Κυριάκης δολοφονήθηκε υπερασπιζόμενος τα λιβάδια μας, προστίθεται στον κατάλογο των διακεκριμένων προσωπικοτήτων που έχει δώσει στην κοινωνία το χωριό μας.

Μεγάλη τιμή για το χωριό και για τη Φωκίδα ολόκληρη.

ΑΥΤΟΙ ΠΟΥ ΔΕΝ ΜΑΣ ΞΕΧΝΟΥΝ

712	Μαύρος Παναγιώτης (Παραλία Σεργούλας).	150	790	Χαμηλού Ανθούλα στη μνήμη του συζύγου της Ευθυμίου	50
771	Λιάμπου Λίτσου Βασιλική στη μνήμη του μπατζανάκη της Κίμωνια Νιαβή	30	791	Οικ. Καλόγερου στη μνήμη Κωνσταντίνου Κωστούλα (Βόλος)	50
772	Μώρης Θεόδωρος του Παναγ. στη μνήμη της συζύγου του Αγγελικής & του γιού του Παναγιώτη	60	792	Σπαθιάς Γεώργιος	50
773	Αντωνίου Μαρία Δ. στη μνήμη της εξαδέλφης της Ελένης Τούμπα	10	793	Οικ. Τούμπα Αθανασίου Ευθ. στη μνήμη Γεωργίου Αθ. Τούμπα (Σαή)	30
775	Χασιακού Φρόσω Γρ. στη μνήμη Γ. Χασιακού	50	794	Δελαπόρτα - Αντωνίου Έλλη στη μνήμη του πατέρα της Γεωργίου Φ. Αντωνίου & της θείας της Μαρίας Δ. Αντωνίου	30
776	Χασιακού Φρόσω Γρ.	50	797	Βλάχος Νικόλαος Φ. (Παρόρι Βοιωτίας) στη μνήμη της θείας του Μαρίας Δ. Αντωνίου	20
777	Αντωνίου Μαρία Δ. στη μνήμη της εξαδέλφης της Δήμητρας Β. Βασιλείου	20	798	Χασιακού Αναστασία και τα παιδιά της στη μνήμη του συζύγου της & πατέρα τους Γ. Χασιακού	400
779	Αντωνίου Μπάμπης & μαρίκα στη μνήμη της θείας τους Μαρίας Δ. Αντωνίου	100	799	Χαμηλού Μαρίνα Ιω. στη μνήμη Μαρίας Αντωνίου	12
780	Ιωάννα & Γιώργος Πριοβόλου στη μνήμη Γεωργίου Α. Χασιακού	100	800	Οικ. Σπυριδούλας Τομαρά στη μνήμη συζύγου & πατέρα Κώστα Τομαρά	50
781	Ιωάννα & Γιώργος Πριοβόλου στη μνήμη Κώστα Θεοχάρη	100	801	Οικ. Παναγιώτη Τομαρά του Γεωργίου στη μνήμη του αδελφού του Κώστα Τομαρά	50
782	Καραγιάννης Νίκ. & Ανθή στη μνήμη Αντωνίου Μ.	20	801	Οικ. Παπαδόπουλου Μιχάλη στη μνήμη Ευθυμίου Δ. Χαραλάμπους	54
783	Κώστας & Σοφία Μιταλάσκα στη μνήμη του νονού τους Κώστα Θεοχάρη	50	803	Αχλαδάς Λάμπρος στη μνήμη των γονέων του Ζήση & Γεωργίας Αχλαδά	000
784	Καραγιάννη Πόλυ στη μνήμη Κώστα θεοχάρη	30	804	Οικ. Νικ. Κατσανιώτη στη μνήμη της αδελφής της Μαρίας Αντωνίου	50
785	Οικογ. Δημητρίου Κ. Θεοχάρη στη μνήμη Κώστα Θεοχάρη	50	805	Ντίνα Μαλεβίτση στη μνήμη του πατέρα της Ηλία	45
786	Οικογ. Καραγιάννη Νικολάου στη μνήμη Κώστα Θεοχάρη	30	806	Ευγενίδου-Αντωνίου Φωτούλα στη μνήμη του πατέρα της Φ. Αντωνίου και της θείας Μαρίας	35
787	Κατσανιώτης Ηλίας (ΗΠΑ) στη μνήμη της αδελφής του Μαρίας Αντωνίου	100	807	Δελαπόρτα - Αντωνίου Έλλη	20
788	Κολλύρης Σταύρος & Δήμητρα στη μνήμη της γιαγιάς τους Μαρίας Αντωνίου	30	808	Τούμπας Κώστας στη μνήμη των γονέων Σπύρου και Ελένης	32
789	Χαμηλός Βασίλης στη μνήμη του πατέρα -αδελφού του Ευθυμίου Χαμηλού	50	809	Παναγιώτης Βοξαλίδης, Ευάγγελος Αλ. Ματθαίου στη μνήμη του Δήμου Μπουκουβάλα	60

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ Το Δ.Σ. του Συνδέσμου μας θεωρεί υποχρέωση να ευχαριστήσει θερμά τη Γιούλα Κυριαζή, τον Παναγιώτη Βάρσο και το Γιάννη Καμπάνη διότι πάντα πρόθυμα και αφιλοκεδώς βοηθούν στο έργο του Συνδέσμου.

ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΤΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ ΜΑΣ ΣΤΗΝ ΑΜΦΙΣΣΑ

Η Ομοσπονδία Συλλόγων Παρνασσίδας και η εταιρεία Φωκικών Μελετών υπό την αιγίδα της Ιεράς Μητρόπολης και της Νομαρχιακής Αντ/σης οργάνωσαν τριήμερο (23-25/2007) συνέδριο στην Άμφισσα με θέμα «Η προσφορά του Ιερού Κλήρου και των Ιερών Μονών της Φωκίδας στο Έθνος και την περιοχή της, στην περίοδο της Τουρκοκρατίας, στην εθνεγερσία του 1821 και τη νεοελληνική περίοδο».

Μεταξύ των ομιλητών του συνεδρίου ήταν και η χωριανή μας καθηγήτρια αρχαιολόγος Βασιλεία Γιασιράνη-Κυρίτση, η οποία ανέπτυξε αναλυτικά το θέμα «Νεοκλασικά Ηρώα Μοναχών και Κληρικών της Φωκίδας».

Αποσπάσματα της επιστημονικής αυτής εργασίας που ανέπτυξε η Βασιλεία δημοσιεύουμε στη συνέχεια.

Τα Ηρώα είναι το συλλογικό αντίδωρο των κατοίκων στους χαμένους ήρωες και ανεγείρονται με δημόσια δαπάνη. Εμφανίζονται αμέσως μετά την αποτίναξη του Τουρκικού ζυγού αρχικά στις πόλεις και σε χώρους ιστορικούς, για να διαιωνιστεί η μνήμη των αγωνιστών.

Στη Φωκίδα συναντάμε Ηρώα τύπου βάθρου με προτομή, βάθρου με σταυρό, βάθρου με ανδριάντα, κίονα με ανάγλυφη επίστεψη και ανδριάντα, στήλη με ανάγλυφο ΤΟΝΔΙ (συνδιασμός επιτύμβιας στήλης και προτομής). Είναι μαρμάρινα ή από πέτρα γκρίζα, τα περισσότερα επιβλητικά και καλοδιατηρημένα.

ΜΝΗΜΗ ΔΑΥΙΔ ΜΟΛΥΧΑΔΗ

Το παλαιότερο χρονολογικά μνημείο είναι του Δαυίδ Μολοχάδη του Πηλιορείτη προοδευτικού Δεσπότη ο οποίος για 13 χρόνια και ως το θάνατό του προσφέρει τις υπηρεσίες του στο λαό της Άμφισσας.

Στη δεξιά πλευρά της εισόδου του Μητροπολιτικού Ναού του Ευαγγελισμού της Θεοτόκου και των αγίων ενδόξων μεγαλομαρτύρων Γεωργίου και Δημητρίου είναι τοποθετημένη σύμφωνα με το έθιμο της εποχής να θάβονται γύρω από το ναό, η επιτύμβια στήλη του με τα χαρακτηριστικά ανάγλυφα και τα διακοσμητικά στοιχεία γλυπτικής (ανάγλυφο ΤΟΝΔΙ, ανθεμωτό ακροκέραμο) του τέλους του 19 και των αρχών του 20 αιώνα.

Σε δύο αναβαθμούς, ο δεύτερος με καμπυλόκυρτο κυμάτιο, στηρίζεται υπόβαθρο με γείσο. Ακολουθεί βάση για τη στήλη η οποία καταλήγει σε τριγωνικό αέτωμα με γείσο και ταινία. Διακοσμείται από ανθεμωτά ακροκέραμα.

Στην πρόσοψη της στήλης, στο πάνω μέρος παριστάνονται ανάγλυφα τρεις σταυροί και από κάτω σε σχήμα ανάγλυφου (ΤΟΝΔΙ) η προτομή Δαυίδ.

Πιο κάτω είναι χαραγμένα με μαύρα γράμματα ο τόπος καταγωγής, χρονολογία γέννησης 1805, θανάτου 1887 και τα χρόνια αρχιερατίας:

+Ο ΦΩΚΙΔΟΣ ΔΑΥΙΔ ΕΓΕΝΝΗΘΗ ΕΝ ΝΕΟΧΩΡΙΩ ΤΟΥ ΠΗΛΙΟΥ ΤΩ 1805

ΚΑΙ ΑΠΕΒΙΩΣΕ ΕΝΤΑΥΘΑ ΤΩ 1887 ΑΡΧΙΕΡΑΤΕΥΣΑΣ ΕΤΗ ΤΡΙΑΚΟΝΤΑ ΤΡΙΑ

Ηρώ του Ησαία, Δεσπότη των Σαλώνων.

Βρίσκεται πάνω στον παλιό δημόσιο δρόμο Άμφισσας- Λαμίας, στα ριζά του Καλλίδρομου, στον τόπο θυσίας του με τον αδελφό του παπά Γιάννη, στην πλαγιά της Χαλκωμάτας, δίπλα σε μια βρύση που τη λένε «Δεσποτόβρυση». Οι Δεσφινιώτες εκδηλώνοντας την ευγνωμοσύνη τους προς το άξιο τέκνο του χωριού τους, στήνουν πάνω σε μια πέτρινη βάση το 1916, ένα μαρμάρινο σταυρό. Στην πρόσοψη, στο πάνω μέρος, είναι εντοιχισμένη μαρμάρινη πλάκα στην οποία είναι χαραγμένα με μαύρα κεφαλαιογράμματα τα εξής:

ΤΟΙΣ ΕΚ ΔΕΣΦΙΝΗΣ ΤΗΣ ΠΑΡΝΑΣΣΙΔΟΣ ΑΔΕΛΦΟΙΣ ΗΣΑΙΑ ΑΜΦΙΣΣΗΣ ΕΠΙΣΚΟΠΩ ΚΑΙ ΙΩΑΝΝΗ ΙΕΡΕΙ ΠΕΣΟΥΣΙΝ ΕΝ ΧΑΛΚΟΜΑΤΑ ΩΔΕ

23 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1821 ΥΠΕΡ ΠΑΤΡΙΔΟΣ ΕΙΣ ΜΑΧΗΝ ΑΛΑΜΑΝΑΣ ΚΟΙΝΩ ΕΡΑΝΩ 1916

Πάνω σε μια αναβαθμίδα με καμπυλόκυρτο κυμάτιο, στηρίζεται υπόβάθρο και πάνω του απλός μαρμάρινος σταυρός.

Σήμερα το μνημείο είναι ξεχασμένο γιατί ο παλιός δρόμος δεν έχει κυκλοφορία και παρά τις συστάσεις της Εταιρείας Φωκικών Μελετών προς το Δήμο της Δεσφίνας, το Σύλλογο και τη Μητρόπολη Φωκίδας να μεταφερθεί στον καινούριο δρόμο, δεν έχει γίνει καμιά ενέργεια.

Οι Δεσφινιώτες στην πλατεία, έξω από το Μητροπολιτικό ναό, έχουν στήσει μια μαρμάρινη προτομή του Ησαία.

Πάνω σε τρεις αναβαθμίδες μαρμάρινες στηρίζεται παραλληλόγραμμη βάση.

Στην πρόσοψη της δεύτερης, στη δεξιά πλευρά, είναι χαραγμένο το όνομα του καλλιτέχνη και η χρονολογία κατασκευής: ΕΡΓΑΣΙΑ ΕΠ. ΜΑΥΡΟΥΔΗ ΑΘΗΝΑΙ 1928

Στην πρόσοψη της βάσης με κεφαλαία γράμματα είναι χαραγμένα:

Η ΚΟΙΝΟΤΗΣ ΔΕΣΦΙΝΗΣ ΤΟΙΣ ΠΕΣΟΥΣΙ ΕΝ ΠΟΛΕΜΟΙΣ 1912-1922

Η στήλη είναι διακοσμημένη στο μεγαλύτερο μέρος της επιφάνειάς της με ανάγλυφη παράσταση ενός κλαδιού φοίνικα με την άκρη προς τα κάτω.

Στο πάνω μέρος μια κορδέλα, της οποίας οι άκρες ανεμίζουν και διακοσμούν, δένει τον κορμό με ένα σπαθί. Το θέμα είναι ιδιαίτερα αγαπητό μόνο που δεν παρουσιάζεται ανάποδα και συμβολίζει την αναγεννόμενη δύναμη του Ελληνισμού. Στο πάνω μέρος της στήλης κυριαρχούν οι στίχοι:

† Ο ΕΚ ΔΕΣΦΙΝΗΣ ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΣΑΛΩΝΩΝ ΗΣΑΙΑΣ ΓΕΝΗΘΕΙΣ ΕΝ ΔΕΣΦΙΝΗ ΤΩ 1778 ΕΠΕΣΕΝ ΕΝ ΧΑΛΚΟΜΑΤΑ ΜΕΤΑ ΤΟΥ ΑΔΕΛΦΟΥ ΤΟΥ

ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΗ ΤΗ 22 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1821 ΗΡΩΙΚΩΣ ΜΑΧΟΜΕΝΟΣ

ΥΠΕΡ ΠΙΣΤΕΩΣ ΚΑΙ ΠΑΤΡΙΔΟΣ

Πάνω στη στήλη στηρίζεται η προτομή του Ησαία ηγεμονική να ατενίζει με απλανές βλέμμα.

Ο χώρος οριοθετείται από τέσσερις μαρμαρίνους πεσσούς, στη δεύτερη αναβαθμίδα, οι οποίοι ενώνονται με σιδερένιο κιγκλίδωμα.

Συνήθως οι πεσσοί τοποθετούνται στην πρώτη αναβαθμίδα. Ίσως πρακτικοί λόγοι ή αισθητικοί αναγκάζουν τον τεχνίτη να παραβιάσει τους κανόνες.

Μα δεν τιμούν τη μνήμη του μόνο στη Δεσφίνα. Στο κέντρο της Άμφισσας, στήνεται ανδριάντας για να θυμίζει τη μεγάλη προσφορά και τη μοναδικότητα του Δεσπότη Ησαΐα.

ΗΡΩΟ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΔΙΑΚΟΥ

Εξέχουσα μορφή στην περιοχή είναι ο Αθανάσιος Διάκος, ο συνειδητός επαναστάτης της Ρούμελης που θυσιάζεται για το μεγάλο όραμα.

Ηρώα του συναντούμε στην Άνω Μουσουνίτσα, στην Αρτοτίνα στην πλατεία και στο Μοναστήρι, στην πλατεία Ελευθερίας στη Λαμία και στην Εθνική οδό Αθηνών Λαμίας.

Αθανάσιος Διάκος (πρώην Άνω Μουσουνίτσα).

Το Ηρώο είναι τοποθετημένο στη Ν.Α πλευρά της εκκλησίας του Σωτήρος. Πέτρινοι πεσσοί οριοθετούν το χώρο(στην ανατολική και δυτική πλευρά βρίσκονται δυο ενδιάμεσοι) και περιβάλλονται από ψηλό σιδερένιο κιγκλίδωμα. Λέγεται ότι η πέτρα μεταφέρεται από την περιοχή του σημερινού χωριού Ανατολή.

Πάνω σε τετράγωνη βάση από πέτρες στηρίζεται υπόβαθρο πάνω στο οποίο βρίσκεται τραπεζοειδές πέτρινο βάθρο. Στην πρόσοψη του είναι εντοιχισμένη μαρμαρίνη πλάκα στην οποία είναι χαραγμένα τα εξής:

ΘΑΝΑΣΗΣ ΔΙΑΚΟΣ ΜΑΣΑΒΕΤΑΣ ΓΕΝΝΗΘΗΚΕ ΣΤΗΝ ΑΝΩ ΜΟΥΣΟΥΝΙΤΣΑ
ΤΗΣ ΠΑΡΝΑΣΙΔΟΣ ΤΟ 1788 ΕΠΕΣΕ ΗΡΩΙΚΑ ΜΑΧΟΜΕΝΟΣ
ΣΤΗΝ ΑΛΑΜΑΝΑ ΤΟ 1821

Ακολουθούν οι στίχοι του εθνικού ποιητή Σπύρου Ματσούκα:

ΜΑΡΜΑΡΩΜΕΝΗ ΛΕΒΕΝΤΙΑ, ΓΙΑ ΜΙΑ ΠΑΤΡΙΔ' ΑΓΙΑ
Π' ΟΝΑ ΓΕΦΥΡΙ ΠΕΡΑΣΕ, ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΘΑΝΑΣΙΑ

Στο πίσω μέρος, πάνω σε μια πέτρα είναι χαραγμένα ανορθόγραφα τα ονόματα των τεχνιτών και η χρονολογία επισκευής:

ΤΕΧΝΙΤΕ, Κ. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ, Α. ΨΑΡΡΑΣ, 1982

Λίγο πιο ψηλά χαραγμένο το όνομα του γλύπτη με μαύρα γράμματα;

ΓΛΥΠΤΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ Γ Ο ΑΘΗΝΑΙΟΣ

Στην πρόσοψη της βάσης είναι τοποθετημένη άλλη μαρμαρίνη πλάκα η οποία κοσμείται από εγχάρακτο δάφνινο στεφάνι ξίφος και κράνος αφιερωμένη στους ήρωες που έπεσαν για την Πατρίδα.

Πάνω στο ψηλό βάθρο στηρίζεται η μαρμαρίνη προτομή του Διάκου.

Είναι χαρακτηριστικό ότι η υπογραφή του γλύπτη δεν είναι στη βάση της προτομής αλλά στο βάθρο. Ίσως για να είναι εμφανής. Τα εγκαινία γίνονται στις 26 Ιουλίου 1923 από τον αρχηγό του Κράτους, τον Συνταγματάρχη Νικόλαο Πλαστήρα, Οι Μουσουνιτσιώτες τον περιμένουν στο Σταθμό του Μπράλου στις 2.30 της 25 Ιουλίου. Και επειδή ο μόνος τρόπος μετακίνησης είναι η πεζοπορία ή η χρήση των λίγων ζώων που έχουν οι χωρικοί και επειδή η απόσταση υπολογίζεται 9 ώρες περίπου, ορίζουν ενδιάμεσο σταθμό την τοποθεσία της Αγίας Τριάδας η οποία ανήκει στην Κουκουβίστα όπου και διανυκτερεύουν. Το πρωί περνούν το Μαυρολιθάρι, την Καστριώτισσα και το μεσημέρι φτάνουν στην Άνω Μουσουνίτσα.

Η υποδοχή είναι πανηγυρική. Ο Ν. Πλαστήρας κάνει τα αποκαλυπτήρια του ξεχωριστού τέκνου της Μουσουνίτσας και διανυκτερεύει εκεί.

Βασιλεία Γιασιράνη- Κυρίτση

ΠΕΝΗΝΤΑ ΧΡΟΝΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΦΑΓΗ ΤΟΥ ΔΙΣΤΟΜΟΥ

του Χρήστου Μαλεβίτση

Μισός αιώνας πέρασε από τότε που συνέβη το μεγάλο κακό στο Δίστομο. Τόσος καιρός είναι αρκετός για να ξεχάσεις το κακό που θα μπορούσε να προξενήσει σεισμός ή πυρκαγιά. Όμως το κακό που συνέβη στο Δίστομο δεν προήλθε από τη φύση. Προήλθε από τον άνθρωπο. Και οι άνθρωποι αυτοί ήταν τα Γερμανικά στρατεύματα κατοχής. «Οι Γερμανοί!». Αυτή η κραυγή αντήχησε άπειρες φορές κατά τη δοκιμασία του λαού μας τον καιρό της τετράχρονης Κατοχής. Και αντήχησε με τρόμο και με αποστροφή. Διότι «Οι Γερμανοί» ήταν τα σύμβολα και τα όργανα του κακού. Και αυτό το κακό κάποτε έφτανε στα έσχατα όρια καταστροφής, τρόμου και θανάτου. Το ειδυλλιακό χωριό της Βοιωτίας, το Δίστομο, είχε την ατυχία να αποτελέσει σημείο παροξυσμού του γερμανικού κακού. Το κακό το έπραξαν άνθρωποι, οι Γερμανοί. Και ένα τέτοι κακό δεν ξεχνιέται ποτέ. Διότι είναι ανόσιο, είναι δαιμονικό και είναι προσβλητικό της ανθρώπινης φύσης, εις τον αιώνα. Και γι' αυτό αυτοί οι άνθρωποι δεν θα ξεπλυθούν ποτέ από το θηριώδες ανόμημά τους και καμιά δικαιοσύνη δε θα τους απαλλάξει. Το αίμα του φονευμένου ανθρώπου δεν αποπλύνεται, αντίθετα στοιχειώνει μέσα στην ιστορία, και φωνάζει. Και φωνάζει για να μη το ξεχάσουμε. Διότι άμα το ξεχάσουμε το κακό θα ξανασυμβεί.

Το κακό που διέπραξαν οι Γερμανοί στο Δίστομο δεν αφορά μόνο την κοινότητα αυτή των ανθρώπων, που εσπαράχθη. Αφορά ολόκληρη την ανθρωπότητα. Διότι δείχνει πως ορισμένοι λαοί φέρουν μέσα τους σατανικές δυνάμεις ολέθρου. Και πως ο βαρβαρισμός μπορεί να περισσεύει και μέσα στις πολιτισμένες κοινωνίες του αιώνα μας. Και γι' αυτό το λόγο πρέπει πάντοτε να επαγρυπνούμε. Καθόσον τώρα πλέον ξέρουμε. Και θα ήταν ασυγχώρητη αφέλεια αν αυτό που με τόση ο-

δύνη μάθαμε, να το ξεχνάγαμε. Αντίθετα πρέπει να συντηρούμε τη μνήμη ώστε και οι νέες γενεές να μάθουν και να μην παγιδευτούν.

Εμείς που υποστήκαμε την άμετρη θηριωδία αυτού του λαού έχουμε κάθε δικαίωμα να βροντοφωνάζουμε αυτό που συνέβη και να καταγγέλλουμε συνεχώς αυτούς που προσέβαλαν θανάσιμως την τιμή της ανθρωπότητας. Να τους καταγγέλλουμε την κάθε στιγμή, και σε καιρό ειρήνης, και σε καιρό ευημερίας και σε καιρό φιλίας. Επειδή αυτή η δαιμονική ιδιότητα του γερμανικού λαού δεν είναι κάτι το παροδικό. Είναι ιδιότητα μόνιμη. Και πολύ περισσότερο μπορούμε να το βεβαιώνουμε τούτο τώρα που είναι σαφές πως η Γερμανία έχει την ευθύνη για την αιματοχυσία της πρώην Γιουγκοσλαβίας. Και τώρα που βλέπουμε και αναβιώνουν στίφη νεοναζιστών και να πυρπολούν ανθρώπους που κατέφυγαν στη χώρα τους για να επιβιώσουν. Το ότι σήμερα είναι και πάλι μεγάλη δύναμη δεν είναι λόγος να πτοηθούμε. Αντίθετα είναι λόγος –και μάλιστα σοβαρός λόγος– να ξαναθυμίσουμε στην ανθρωπότητα πως οι άνθρωποι αυτοί είναι επικίνδυνοι.

Γι' αυτό πρέπει να μετέχουμε εκθύμως στις εκδηλώσεις μνήμης εκείνης της αποφράδας ημέρας, της 10ης Ιουνίου 1944. Ημέρα κατά την οποία οι κάτοικοι του Διστόμου ε γνώρισαν την αποκορύφωση της γερμανικής αγριότητας και απανθρωπιάς. Της γερμανικής κτηνωδίας, η οποία πάντοτε караδοκεί.

(Το παρόν κείμενο το αφιερώνω στην ιερή μνήμη του πατέρα μου, που εκτέλεσαν οι Γερμανοί στον Καρακόλιθο Λεβαδειάς).

Από το αφιερωματικό τεύχος του περιοδικού ΕΜΒΟΛΙΜΟΝ, αρ. 21-22, Ιούνιος 1994, Άσπρα Σπίτια Βοιωτίας. Έκδοση Δήμος Διστόμου.

Στο Πληροφοριακό Τμήμα του φετινού Φεστιβάλ ταινιών μικρού μήκους που έγινε 18-24 Σεπτεμβρίου 2007 στη Δράμα, προβλήθηκε η ταινία κινουμένων σχεδίων (animation) του **Αλέξη Κορνάκου** με τίτλο «**Άνθρωπος και Μηδέν**». Η ταινία έχει διάρκεια πέντε μόλις λεπτών και ασχολείται με ένα από τα αιώνια υπαρξιακά προβλήματα του ανθρώπου, τον συμβιβασμό του με την ανυπαρξία, το κενό. Παρότι το θέμα είναι για ενήλικες, η απόδοσή του είναι απλή σαν παιδικό παραμύθι.

Το πρωτότυπο κείμενο που συνοδεύει αφηγηματικά την εικόνα και στο οποίο βασίστηκε η ιστορία της ταινίας είναι από το βιβλίο «Πράκτιοι άνθρωποι» του στοχαστή - φιλόσοφου Χρήστου Μαλεβίτση. Στην ερχόμενη χρονιά θα δοκιμαστεί η τύχη της και σε άλλα, πιο εξειδικευμένα φεστιβάλ, της Ελλάδας και του εξωτερικού

ΔΕΜΕΝΟΙ

ΜΕ ΤΟΝ ΓΕΝΕΘΛΙΟ ΤΟΠΟ

Στο χωριό εφέτος θα ξεχειμωνιάσουν οι: Αυγερινός Γεώργιος (3), Κυριαζής Αριστείδης (4), Αποστολόπουλος Γιάννης (1), Παντελάκη Μαρία (2), Βάρσος Παναγιώτης (4), Μαντά Καλλιόπη (1), Χαμηλός Κώστας (1), Αξιώτης Κυριάκος (2), Ράπτη Ελένη (1), Δανιήλ Ανδρέας (1), Πριοβόλου Ευθυμία (2) Κουμπούρης Κωνσταντίνος (2), Τσίγας Δημήτριος (2), Τούμπα Μαρία (1), Δανιήλ Δημήτριος (2), Σιακαντάρης Χαράλαμπος (2). Σύνολο 31.

Η ζωή τώρα στο χωριό είναι υποφερτή. Ο καιρός και το κλίμα έχουν αλλάξει.

Πολλές φορές νοσταλγούμε τα παλιά, τότε που το χιόνι σκέπαζε ακόμα και τους φράχτες και η έλλειψη επικοινωνίας κρατούσε εβδομάδες. Τώρα η ζωή είναι καλύτερη, δεν απαιτεί ιδιαίτερο κόπο, ούτε έχει πολλές απαιτήσεις.

Παλαιότερα το χειμώνα τα σπίτια έμπαζαν από παντού αέρα, ψηνόμαστε μπροστά στο τζάκι και ταυτόχρονα η πλάτη μας πάγωνε. Τώρα όλα τα σπίτια έχουν φως, νερό, τηλέφωνο και προπαντός ζέστη το χειμώνα.

Καλή Χρονιά χωριανοί.

ΤΟ «ΠΑΡΩΝ» ΣΤΗ ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ

Συμπληρώθηκε η διετής θητεία του Δ.Σ. του Συνδέσμου μας και έτσι καλούμαστε να αφιερώσουμε ένα πρωινό Κυριακής, όπως γίνεται μια φορά κάθε χρόνο και να πάμε να ανταμώσουμε τους άλλους Καλοσκοπίτες και φίλους, να ανανεώσουμε τους δεσμούς της φιλίας, ώστε να μην ξεχνιέται η Κουκουβίστα μας και να εκδηλώσουμε την αγάπη μας.

Η παρουσία όλων μας είναι επιβεβλημένη. Σ' αυτή τη Γενική Συνέλευση θα έχουμε και αρχαιρεσίες. Είναι απαραίτητο να βάλουν υποψηφιότητα και άλλα μέλη, ώστε νέοι άνθρωποι να ασχοληθούν με τα θέματα του Συνδέσμου και κυρίως με την έκδοση της Εφημερίδας η οποία κινδυνεύει να διακόψει την κυκλοφορία της λόγω κόπωσης αυτών που μέχρι τώρα εργάζονται. Ο Σύνδεσμος είναι δικός μας και πρέπει να συνεχίσει να υπάρχει διότι έχει να προσφέρει και μπορεί να δημιουργήσει καλύτερες προϋποθέσεις για τον τόπο αλλά και τους χωριανούς μας.

Γι' αυτό πρέπει να φροντίσουμε να ανανεωθεί το Δ.Σ. Πρέπει να υπάρξουν νέα πρόσωπα με όρεξη, ενθουσιασμό που να αναλάβουν τα υνία του Συνδέσμου για τη νέα εποχή που ανοίγεται μπροστά μας.

Ραντεβού λοιπόν την Κυριακή 2008 στις 20 Ιανουαρίου για να δώσουμε νέο αίμα στο Σύνδεσμό μας, να πιούμε τον καφέ μας, να κόψουμε την πρωτοχρονιάτικη πίτα, να αναδείξουμε τον τυχερό της χρονιάς και να ευχηθούμε πολλά Χρόνια Πολλά.

Π Ρ Ο Σ Κ Λ Η Σ Η

Αγαπητοί χωριανοί και φίλοι,

Το Δ.Σ του Συνδέσμου μας, καλεί όλα τα μέλη του, στην ετήσια τακτική Γενική Συνέλευση η οποία θα πραγματοποιηθεί την Κυριακή 20-01-2008 και ώρα 09.00 π.μ. στο ξενοδοχείο NOVOTEL στην οδό Μ. Βόδα 4-6, Πλ. Βάθη.

Θέματα ημερησίας Διάταξης:

1. Απολογισμός δραστηριοτήτων του Δ.Σ. και οικονομικός απολογισμός του έτους 2007.
2. Έκθεση εξελεγκτικής επιτροπής-έγκριση πεπραγμένων.
3. Ανακοινώσεις-συζητήσεις διαφόρων θεμάτων που απασχολούν το χωριό και τον σύνδεσμο μας.
4. Κοπή Πρωτοχρονιάτικης πίτας.
5. Διενέργεια αρχαιρεσιών προς ανάδειξη νέου Δ.Σ. και εξελεγκτικής επιτροπής.

Είναι απαραίτητο το Δ.Σ. να πλαισιωθεί από νέα μέλη, γι' αυτό όσοι επιθυμείτε να συμμετάσχετε παρακαλούμε να υποβάλλετε υποψηφιότητα για συμμετοχή στο νέο Δ.Σ. και την εξελεγκτική επιτροπή, στα γραφεία του συνδέσμου μέχρι 17-01-2008.

Σας γνωρίζουμε επίσης ότι ο ετήσιος χορός του συνδέσμου μας, για το 2008 θα πραγματοποιηθεί στο ξενοδοχείο NOVOTEL στην οδό Μ. Βόδα 4-6, Πλ. Βάθη στις 17-03-2008 ημέρα Σάββατο.

Παρακαλούμε να μην λείψει κανείς. Δηλώσεις συμμετοχής απαραίτητες στα τηλέφωνα: 2105133706, 2107215032, 6974 198619 και στο γραφείο μας κάθε Δευτέρα απόγευμα 5-7 μ.μ. Τηλ. και FAX 210 5238158. Σας ευχόμαστε ΧΡΟΝΙΑ ΠΟΛΛΑ με υγεία και ευτυχία το ΝΕΟ ΕΤΟΣ.

Το Πρώτο Χιόνι!

Στα άσπρα ντύθηκε το χωριό στις 18/12. Σκεπάστηκαν απ' το χιόνι σπίτια, δρόμοι, πλαγιές. Το ύψος του χιονού έφτασε στους 70 πόντους και το ψύχος ήταν πολύ δυνατό.

Συνεχής παρακολούθηση της πορείας του καιρού γινόταν από τον πρόεδρό μας κ. Δημήτρη Τσιαμπά, ο οποίος τις ημέρες αυτές βρισκόταν στο χωριό. Ενημέρωνε τις αρμόδιες υπηρεσίες της Νομαρχίας και του Δήμου για την κατάσταση που επικρατούσε και συντόνιζαν τις προσπάθειες των εκχιονιστικών μηχανημάτων καθώς και τη ρίψη αλατιού. Έτσι δεν διακόπηκε η συγκοινωνία στο επαρχιακό δίκτυο αλλά με μεγάλη δυσκολία καθάρισαν τους δρόμους μέσα στο χωριό και διευκόλυναν την επικοινωνία μεταξύ των χωριανών και των επισκεπτών.

Χαράς ευαγγέλια σε όσους βρεθούν στο χωριό αυτές τις ημέρες.

*Συγκέντρωση της νεότερης πολυμελούς γενιάς των Πριοβολαίων.
Φωτο: Κατερίνα Ζούγρου.*

“Η ΚΟΥΚΟΥΒΙΣΤΑ” Τριμηνιαία Εφημερίδα

Ιδιοκτησία: Σύνδεσμος Καλοσκοπιτών Παρνασσίδας
“Η ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΣ”

(Υπεύθυνος σύμφωνα με το Νόμο-Εκδότης: Βούλα Γρηγοροπούλου,
Πρόεδρος Διοικ. Συμβουλίου)

Πειραιώς 4 • Αθήνα • 104 31 • τηλ. & φαξ: 210 52.38.158 • www.kaloskopi.gr

ΗΛ. Σελιδοποίηση - Εκτύπωση - Βιβλιοδεσία
ΑΝΤΩΝΙΑΔΗΣ ΑΒΕΕ ΓΡΑΦΙΚΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
Μ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ 26 • ΤΗΛ. 5227552